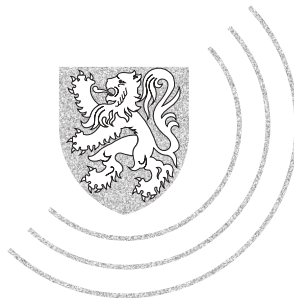

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

26 februari 2003

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heren Eddy Schuermans en Jan Loones –

betreffende het fiscale statuut van milieuheffingen

VERSLAG

**namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Stefaan Platteau**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Marc van den Abeelen.

Vaste leden : mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heren Johan De Roo, Erik Matthijs, Eric Van Rompuy ;

de heren Frans De Cock, André Denys, Stefaan Platteau, Marc van den Abeelen ;

de heren Mathieu Boutsen, Herman De Reuse, Roland Van Goethem ;

de heren Lucien Suykens, Bruno Tobback ;

de heer Ludo Sannen ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Plaatsvervangers : de heren Gerald Kindermans, Boudewijn Laloo, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Johan Weyts ;

de heren Marc Cordeel, Marino Keulen, Jul Van Aperen, Francis Vermeiren ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Jean Geraerts, Christian Verougstraete ;

de heren Gilbert Bossuyt, Guy Swennen ;

de heer Jos Geysels ;

de heer André-Emiel Bogaert.

Zie :

1155 (2001-2002)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

– Nrs. 2 en 3 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
A. Inleiding door de indieners	4
A.1. Inleiding door de heer Eddy Schuermans, mede-indiener	4
A.2. Toelichting door de heer Jan Loones, mede-indiener	4
A.3. Voorstel tot hoorzittingen en andere procedureaangelegenheden	4
B. Hoorzittingen op dinsdag 15 oktober 2002	5
B.1. Procedure	5
B.2. Vlaams Economisch Verbond	6
B.3. Febeltex	12
B.4. Federatie van de Belgische Textielverzorging	16
B.5. UNIZO	19
C. Vergadering op 24 oktober 2002	20
C.1. Uiteenzetting door de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting	20
C.2. Tussenkomst van de heer Eddy Schuermans	21
C.3. Antwoord van minister Jaak Gabriels	21
C.4. Tussenkomst van de heer Stefaan Platteau : voorstel om de beslissing over het voorstel van resolutie te verdagen	21
C.5. Repliek van de heer Eddy Schuermans	21
C.6. Verdere replieken	22
D. Voortzetting van de bespreking op 18 februari 2003	23
D.1. Toelichting bij amendement nr. 2 door de heer Eddy Schuermans	23
D.2. Debat	24
D.3. Stemming	26

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak op dinsdag 11 juni, dinsdag 15, donderdag 24 oktober 2002 en 18 februari 2003 het voorstel van resolutie van de heren Eddy Schuermans en Jan Loones betreffende het fiscale statuut van milieuheffingen (*Parl. St.* VI. Parl. 2001-02, nr. 1155/1).

A. INLEIDING DOOR DE INDIENERS

A.1. Inleiding door de heer Eddy Schuermans, mede-indiener

De heer Eddy Schuermans verwijst naar de beslissing van de federale regering om in het kader van de hervorming van de vennootschapsbelasting (het wetsontwerp tot wijziging van de vennootschapsregeling inzake inkomstenbelastingen en tot instelling van een systeem van voorafgaande beslissingen in fiscale zaken (*Parl. St.* Kamer 2001-02, nr. 1918/1)) de tarieven te wijzigen. Om de financiële gevolgen van de voorgenomen hervorming van de vennootschapsbelasting te compenseren stelt de federale regering voor een aantal aftrekposten te schrappen.

De aftrekposten die zouden worden geschrapt, omvatten onder meer milieuheffingen die gewestbelastingen zijn. Nu is het zo dat de Vlaamse bedrijven 90 % van de milieubelastingen in België betalen. De spreker stelt vast dat het milieubeleid boven en onder de taalgrens anders wordt ingevuld. In Vlaanderen wordt het volgens de spreker als evident aanvaard dat milieuheffingen onlosmakelijk verbonden zijn met de productieproces van een bedrijf zonder de welke men een activiteit kan uitvoeren en als een aftrekbare beroepskost blijft beschouwen.

De beslissing van de federale regering holt de effecten van een autonome gewestbelasting eenzijdig uit. De spreker maakt op uit de reacties dat in tegenstelling tot wat wordt beoogd door de federale regering een aantal sectoren niet minder maar meer vennootschapsbelasting zullen betalen. De spreker maakt hierbij gewag van sectorale stijgingen tot 24 %.

Daarom stellen de indieners voor dat het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering vraagt :

1° op het overlegcomité van de regionale en federale regeringen van de federale regering te eisen dat ze de fiscale aftrekbaarheid van milieuheffingen handhaaft ;

2° indien de federale regering hier niet op ingaat de negatieve effecten voor de bedrijven te compenseren of fiscale alternatieven te zoeken voor de milieuheffingen.

A.2. Toelichting door de heer Jan Loones, mede-indiener

De heer Jan Loones vraagt om dit voorstel van resolutie niet op een drafje af te handelen omdat het een belangrijk element van het Vlaams regeerakkoord raakt dat de heer Jan Loones mee heeft onderschreven. Het betreft de voorgenomen lastenverlagingen voor ondernemend Vlaanderen. Hoewel het uiteindelijke voorstel van de federale regering om de vennootschapsbelasting te verlagen niet zo ver draagt dan oorspronkelijk bedoeld, heeft het zoeken naar compensaties voor de verminderde vennootschapsbelasting kwalijke gevolgen voor de Vlaamse bedrijfswereld.

Toen bleek dat de compensaties onder de meer de niet-aftrekbaarheid van de milieuheffingen inhielden, is er onmiddellijk een reactie geweest van minister-president Dewael en van minister Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening. Zij stelden dat zij het dossier aan het Overlegcomité te zullen voorleggen en zoniet een Vlaamse oplossing zouden zoeken. Sindsdien evolueert dit dossier nauwelijks.

Na de federale begrotingsopmaak heeft er een soort goodwilloperatie ten aanzien van de belangenverenigingen zoals UNIZO plaatsgevonden. Een aantal voorstellen van UNIZO zouden bijna letterlijk zijn opgenomen in de regeringsmaatregelen.

Door de hervorming van de vennootschapsbelasting worden vooral de Vlaamse bedrijven en bepaalde sectoren ernstig benadeeld. Een aantal bedrijven onder meer in de sector stomerijen en wasserijen zullen ernstig nadeel ondervinden van deze hervorming. De spreker verwijst naar de protestaties van deze sector.

A.3. Voorstel tot hoorzittingen en andere procedureaangelegenheden

De heer *Eddy Schuermans* stelt voor om tijdens de bespreking van deze resolutie een aantal hoorzit-

tingen te houden om de fiscale en sectorale gevolgen van deze aangekondigde hervorming te kunnen inschatten.

Minister *Dirk Van Mechelen* zegt dat het voorliggende voorstel van resolutie geen bevoegdheid is van dit parlement maar dat de Vlaamse regering zich uiteraard wel gebogen heeft over deze problematiek. Daarbij worden 2 pistes bewandeld :

1. de aankondiging van het debat over de financiering van het milieubeleid op basis van een nota van de minister bevoegd voor Leefmilieu ;
2. aan de minister bevoegd voor Economie is de opdracht gegeven eventuele nadelige gevolgen van de hervorming van de vennootschapsbelasting voor Vlaamse bedrijven te onderzoeken, op te volgen en eventueel de nodige initiatieven te nemen.

Mocht deze resolutie aangehouden worden, suggereert de minister deze resolutie terug te verwijzen naar het uitgebreid Bureau met het verzoek de Commissie bevoegd voor Economie te belasten met de behandeling van dit voorstel van resolutie omdat de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting niet gevat is door dit dossier.

De heer *Roland Van Goethem* is verbaasd over de reactie van minister Dirk Van Mechelen. De hervorming van de vennootschapsbelasting werd voorgesteld als een hervorming zonder weerslag op de federale begroting. Hier wordt vastgesteld dat vestzak-broekzakoperatie in de praktijk het geld van de Vlaamse vestzak naar de federale broekzak verhuist.

De heer *Eddy Schuermans* zegt dat het voorstel van resolutie niet gericht is aan één lid van de Vlaamse regering maar aan de ganse Vlaamse regering.

De heer *Bruno Tobback* zegt geen problemen te hebben met het houden van hoorzittingen.

6 commissieleden onderschrijven het verzoek voor het houden van hoorzittingen. De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting beslist dan ook in haar vergadering van 2 juli 2002 de volgende belangengroepen te horen :

- het Vlaams Economisch Verbond ;
- Febeltex ;

- Federatie van de Belgische Textielverzorging ;
- UNIZO.

B. HOORZITTINGEN OP DINSDAG 15 OKTOBER 2002

B.1. Procedure

De voorzitter : Geachte collega's, sprekers en aanwezigen, om de hoorzitting vlot te laten verlopen, stel ik voor dat iedere federatie 15 minuten spreektijd krijgt.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, het is jammer dat de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening niet werd uitgenodigd op deze discussie. In de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening wordt binnenkort gedebatteerd over de financiering van het milieubeleid.

Ik vrees dat de discussie eenzijdig zal zijn. Onder andere het Centrum voor Duurzame Ontwikkeling heeft zeer degelijke studies gemaakt over de fiscaliteit en het milieubeleid. We hadden ook het standpunt van de milieubeweging aan bod moeten laten komen.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest, het Bureau heeft beslist dit voorstel van resolutie naar deze commissie te verwijzen. Ook uw fractie is vertegenwoordigd in het Bureau. U moet deze opmerking dus niet hier maken.

De hoorzitting gaat vooral over de aftrekbaarheid van de milieuheffing in het kader van de nieuwe maatregelen inzake de vennootschapsbelasting. De vraag is of het al dan niet om een kost gaat. De niet-aftrekbaarheid van de milieuheffing is een maatregel ter compensatie van de vermindering van de tarieven.

Toen we beslist hebben een hoorzitting te houden, kon elke fractie voorstellen bepaalde groeperingen of federaties uit te nodigen. Het staat u trouwens vrij in de Commissie voor Leefmilieu een voorstel van resolutie in te dienen.

De heer Karl Collaerts, die spreekt namens het VEV, heeft het woord.

B.2. Vlaams Economisch Verbond

De heer Karl Collaerts : Geachte leden van de commissie, ik wens eerst even stil te staan bij de voorgestelde wetswijziging op het federaal niveau. In artikel 8 van het wetsontwerp tot wijziging van de vennootschapsregeling inzake inkomstenbelasting staat dat de afschaffing als beroepskost van de andere gewestelijke belastingen, heffingen en retributies dan die welke bedoeld in artikel 3 van de bijzondere financieringswet in de toekomst niet meer mogelijk zou zijn. De heffingen zullen dus worden toegevoegd als verworpen uitgave bij de belastbare basis van de vennootschapsbelasting. Die basis zal dus toenemen. Het gaat hier niet enkel om heffingen maar ook om de andere gewestelijke belastingen – ontstaan uit de autonomie van het Vlaamse Gewest – en retributies. Voor alle duidelijkheid, het gaat niet om de belastingen vermeld in artikel 3 van de Financieringswet voor Gemeenschappen en Gewesten.

In de memorie van toelichting van het wetsontwerp staat dat vergoedingen die door het gewest worden gevraagd als rechtstreekse en proportionele tegenprestatie voor bijzondere dienstverlening die uitsluitend ten gunste van de belastingplichtige die van de dienst genieten, worden verricht, nog aftrekbaar zouden zijn. In het wetsontwerp staat echter dat een retributie niet aftrekbaar is. Er zijn dus vragen te stellen bij de conformiteit van de memorie van toelichting en de wetteksten zelf. Het is ons inziens aangewezen de wettekst aan te passen aan de memorie van toelichting.

Het VEV is voorstander van het behoud van de aftrekbaarheid. De eerste reden is het fiscaal basisprincipe dat stelt dat alle bedrijfsuitgaven en -kosten in functie van de bedrijfseconomische activiteit voor 100 percent aftrekbaar zijn (toepassing van art. 49 Wetboek Inkomstenbelasting). Nu wordt de toepassing van dat principe hier in vraag gesteld. Dit geeft aanleiding tot rechtsonzekerheid en vormt een gevaarlijk precedent. De ondernemingen zijn hierover erg ongerust.

Bovendien wordt een fiscale discriminatie ingevoerd tussen de verschillende belastingplichtigen. Een eenpersoonsvennootschap kan de kosten nog steeds aftrekken via de personenbelasting. Van zodra men onder de vennootschapsbelasting valt, kan dat dan plotseling niet meer. De discriminatie kan ook gaan tussen publieke rechtsorganen die zijn onderworpen aan de rechtspersonenbelasting en degene die zijn onderworpen aan de vennootschapsbelasting. Door de niet-aftrekbaarheid toe te staan, wordt de bestaande discrepantie nog ver-

hoogd. Bedrijfsleiders van onze organisatie merken ook op dat in andere landen de aftrekbaarheid van de milieuheffing doorgaans gewaarborgd is.

We hebben berekend wat het effect is van die impliciete toename van de milieuheffingen als gevolg van de niet-aftrekbaarheid in de vennootschapsbelasting. We vergeleken het huidige systeem met het systeem zoals voorgesteld door de federale regering. Momenteel betaalt een bedrijf een milieuheffing van 100 aan de Vlaamse overheid, maar hij recupereert een deel daarvan naargelang het percentage vennootschapsbelasting dat men betaalt. We zijn hier uitgegaan van een percentage van 34 percent. Dan is er sprake van een impliciete kostprijs van de heffingen van 66. Na de hervorming zou dat niet meer mogelijk zijn : die belastingen worden opgenomen in de verworpen uitgaven. Het gevolg hiervan is dat dit wel boekhoudkundig aftrekbaar is, maar niet langer fiscaal. Zo krijgt een bedrijf een impliciete toename van de kostprijs van ongeveer 51 percent.

We hebben nagegaan vanaf wanneer een onderneming, rekening houdend met de hervorming van de vennootschapsbelasting, een probleem krijgt. Het is wel zo dat het tarief naar beneden gaat, dat is positief, maar tegelijk wordt de belastbare grondslag (BG) opgetrokken. Als de milieuheffing hoger is dan 18,18 percent van de BG, dan is dat voorstel nadelig, rekening houdend met zowel die tariefdaling als met het feit dat de milieuheffingen niet meer aftrekbaar zijn. Ondernemingen met een kleine winstmarge worden hier meteen mee geconfronteerd. De BG kan heel snel toenemen met 18 percent. Dan heb ik het over ondernemingen die een productieproces aanwenden waarop milieuheffingen worden geheven.

De heer Marc Van den Bosch : Tegenwoordig gaat het wat minder goed met de economische conjunctuur, wat maakt dat de winstmarges al snel klein zijn, of dat er verlies wordt gemaakt. Dan speelt die aftrekbaarheid een zeer grote rol.

Inzake aftrekbaarheid hebben we een en ander nagetrokken bij onze collega's in de buurlanden. We zijn niet verder gegaan maar ik meen dat zowat overall hetzelfde geldt. Bij onze nabije burens, waar het grootste deel van de export heen gaat, is dit alleszins aftrekbaar.

We hebben een voorbeeld genomen om een paar grootte-orde te schetsen van de gevolgen van de niet-aftrekbaarheid. We namen een sector die veel gebruik maakt van water, namelijk de voedingssector. Op basis van een enquête in 1999 werd in die sector een raming gemaakt van de totale kosten. In 1998 werd er door de voedingsnijverheid ongeveer 25 miljoen euro aan heffingen betaald, waarvan een groot deel uiteraard van het afvalwater afkomstig is.

Het grootste deel van de heffingen gaat uiteraard naar de *afvalwaterheffing*. De bedrijfswereld heeft daaraan de afgelopen jaren een som van ongeveer 96 miljoen euro besteed. Het gaat hier om grootverbruikers die meer dan 500 kubieke meter per jaar verbruiken. Als we stellen dat die stijging van de kostprijs van de milieuheffingen met 51 percent van toepassing is op die grootverbruikers – en dit is een raming – dan is er sprake van een transfer van het Vlaamse Gewest naar het federale niveau van ongeveer 50 miljoen euro.

Door de niet-aftrekbaarheid kan er ook een scheeftrekking zijn tussen de bedrijven. Ik geef een voorbeeld. We nemen een bedrijf dat momenteel 1.000 vervuilingseenheden heeft, en dat is dan een relatief kleine onderneming, zeker bijvoorbeeld in de textielsector. We vergelijken de situatie met het huidige heffingstarief, en de situaties waarin het bedrijf ofwel zelf zuivert, ofwel zijn water laat zuiveren door Aquafin, ofwel dat door een derde laat doen. We gaan ervan uit dat er een rendement van ongeveer 90 percent op de zuivering wordt behaald. In de huidige situatie kunnen de nettokosten voor de 3 gevallen dezelfde zijn als de zuiveringskosten overeen komen met de heffing. Voor heel wat gevallen is dat een behoorlijk correcte premisse. In de nieuwe situatie zal de kostprijs voor de zelfzuiveraars wat stijgen : de restheffing wordt immers niet meer aftrekbaar. Wie een contract sluit met een privé-bedrijf om de zuivering voor hem uit te voeren, zal die kosten nog in mindering kunnen brengen en dus ook enkel die restheffing niet. In het derde geval, waarbij het bedrijf verder loost in de riolering en zijn water laat zuiveren door Aquafin, gaat men, rekening houdend met de vennootschapsbelasting, meer betalen. Dan zal men immers deze heffing niet meer kunnen aftrekken. Zo ontstaat een scheeftrekking.

Tabel 1 : Aftrekbaarheid milieuheffing

Voorbeeld scheeftrekking tussen verschillende lozingssituaties

VE	1000		
heffing	26,36	EUR/VE	
rendement			
zuivering	90	%	
	zelf zuiveren	contact privé	lozing riool
kost zelfzuiveren	23724	23724	
kost heffing	2636	2636	26360
totaal Bruto	26360	26360	26360
Netto kost huidige situatie	17398	17398	17398
Netto kost nieuwe situatie	18294	18294	26360

Voor diegenen die lozen in de riolering is de heffing toch al vrij hoog. In diezelfde studie van Fevia had men een model van een voedingsbedrijf opgesteld. De resultaten daarvan heeft men doorgegeven aan collega's in diverse lidstaten – namelijk Frankrijk, Nederland, Italië en Duitsland, daar dit behoorlijke concurrenten zijn – om uit te rekenen wat de heffingen en de kosten bij hen zouden zijn. Als Vlaanderen een percentage van 100 percent heeft, dan zitten we op hetzelfde niveau als Frankrijk en Duitsland en zitten we een stuk hoger dan Nederland. In Nederland komt er nog wel iets bij van de gemeenten. Als dit echter niet meer aftrekbaar is, komen we niet meer aan 100 percent, maar aan 151 percent voor de rioollozers, dus ongeveer 50 percent meer dan die buurlanden.

Dan is er *de grondwaterheffing*. Ik heb hier een kopie uit de memorie van toelichting van het programmadecreet van vorig jaar. Aan dat decreet zijn al een aantal wijzigingen aangebracht. De geschatte inkomsten gaan van 12,5 tot 20 miljoen euro (500 naar meer dan 800 miljoen frank). De grootste stijging komt daarbij van de industrie. Voor de rest verandert er niets aan. De niet-aftrekbaarheid van de grondwaterheffing zou eigenlijk de derde op-eenvolgende stijging zijn. In het programmadecreet van december 2000 zijn de reductiecoëfficiënten van de industrie verdubbeld. Dat zorgde voor een bijkomende kost van 1,76 miljoen euro. In het programmadecreet van december 2001 is er een nieuwe formule toegepast voor de grootverbruikers, met een aanzienlijke stijging van 6,8 miljoen euro tot gevolg.

Door de niet-aftrekbaarheid van de heffing zou daar opnieuw ongeveer 6,8 miljoen euro bovenop komen. Vorig jaar is er een eenmalige correctiefactor van 0,75 ingevoerd. Die vervalst. Vanaf volgend jaar wordt dat 1. Dat komt neer op weer een stijging van een derde. Op twee jaar tijd is er dus sprake geweest van een stijging van 15 miljoen euro en we verwachten een nieuwe stijging. Dit is immers al goedgekeurd door de Vlaamse regering.

Wat de afvalstoffenheffing betreft, is er een andere situatie. De grondwater- en afvalwaterheffing worden geïnd bij de gebruikers, namelijk die bedrijven die het water oppompen of lozen. De afvalstoffenheffing wordt betaald door de verwerker, die ze doorrekent aan zijn klant. Een bijzondere situatie is dat men daar ook gemeentelijke opcentiemen heeft, bovenop de gewestelijke heffingen. De inkomsten van die heffing bedroegen ongeveer 64 miljoen euro in 1999. Er is sprake van een licht dalende tendens. Ongeveer de helft wordt betaald door privé-bedrijven die afvalstoffen verwijderen – dus verbrandingsinstallaties en stortplaatsen – en de andere helft door intercommunale verbrandingsinstallaties en stortplaatsen. De knelpunten zijn hier alweer de forse verhoging van de kosten en een verdere scheeftrekking tussen de publieke en de privé-sector. Ook denken we dat er in een aantal gevallen geen terugverdieneffecten zullen zijn. In de pers werd reeds gesproken over de resultaten van het niet aftrekbaar maken van sorteeresidu's. Die beperking inzake sorteeresidu's zorgt voor minder inkomsten voor het Vlaamse Gewest. We denken dat hetzelfde effect hier zal optreden. Dat is vooral belangrijk voor de recyclagesector. Die sector heeft te maken met productie als het materiaal binnenkrijgt en heeft weinig impact op de kwaliteit van dat materiaal. De sector kan moeilijk maatregelen nemen om dat te verminderen. Het kan niet de bedoeling zijn om recyclage in Vlaanderen te ontmoedigen. Aangezien de ontwikkelingsmogelijkheden nu sterker zullen worden beloond, zou dit echter kunnen gebeuren. Het zal immers goedkoper worden om afvalstoffen in Nederland, Frankrijk of Duitsland te laten verwerken. De milieubelastingen die een ondernemer in die landen betaalt, zijn geen gewestelijke heffingen en kan hij bijgevolg wel van zijn belastingen aftrekken. De milieubelastingen die een ondernemer voor een verwerking in Vlaanderen of in Wallonië betaalt, kan hij niet aftrekken. Dit betekent dat het exporteren van afval wordt beloond. Dit lijkt me niet verenigbaar met de gebruikelijke politiek van de Vlaamse overheid.

Ons inziens moeten privé- en publieke initiatieven dezelfde mogelijkheden krijgen. Ik zal het verschil

even schetsen aan de hand van de vergelijking tussen privé- en publieke stortplaatsen. Het heffings-tarief bedraagt voor beide stortplaatsen hetzelfde, namelijk 58,61 euro per ton. De gemeentelijke opcentiemen bedragen 30 percent. Opcentiemen tot 20 percent kunnen door de OVAM worden geïnd. Vanaf 30 percent staan de gemeenten zelf voor de inningen in. Dit betekent dat de totale heffing voor het privé-bedrijf ongeveer 66 euro per ton en voor de publieke stortplaats ongeveer 58 euro per ton bedraagt. Het privé-bedrijf moet op deze heffing belastingen betalen en moet zijn klanten bijgevolg een hoger bedrag aanrekenen. Aangezien de gewestelijke milieuheffing in dit bruto bedrag wordt verrekend, wordt de totale heffingskost 88,8 euro per ton. Deze berekening is gebaseerd op de aftrekbaarheid van de gemeentelijke opcentiemen. Volgens bepaalde fiscalisten zal het gevolg de hoofdzaak volgen. Aangezien de gewestelijke heffing in dit geval de hoofdzaak is, zou de aftrekbaarheid van de gemeentelijke opcentiemen in het gedrang kunnen komen. Het verschil tussen een privé- en een publieke stortplaats stijgt bijna tot een factor 2. Als de publieke stortplaats 100 percent betaalt, betaalt de privé-stortplaats 180 percent. Deze cijfers tonen een duidelijke scheeftrekking tussen publieke en private rechtspersonen aan. Een voorzichtige raming van de totale kosten levert al een minimale schatting van 3 miljard Belgische frank op.

Ons inziens dienen nieuwe heffingen aftrekbaar te blijven. De federale overheid interfereert in het regulerend effect van het Vlaams milieubeleid. De hoogte van de bestaande heffing is in het kader van een bestaande fiscale situatie vastgelegd. Indien deze fiscale situatie wijzigt, zou dit in de milieuheffing moeten worden verrekend.

In de ons omringende landen zijn de milieuheffingen aftrekbaar. Het logische principe is dat de vervuiler betaalt. Dit principe wordt nu evenwel geschonden. De vervuiler betaalt namelijk niet altijd even veel. De bestaande scheeftrekking tussen de privé- en de publieke sector wordt hierdoor versterkt. Bovendien betekent dit een aanmoediging van de bestaande ontwikkelingsmogelijkheden. Steeds meer bedrijven zullen voor een afvalverwerking of -verwijdering in het buitenland opteren.

– Conclusies VEV

De milieuheffingen moeten dus aftrekbaar blijven. Bovendien moeten we om Europees competitief te blijven, in de volgende legislatuur tot een nominaal tarief in de vennootschapsbelasting van 30 percent komen. De nu genomen maatregelen vormen een

eerste aanzet om een daling tot 34 percent te realiseren.

Andere denksporen om de inkomsten van de federale overheid aan te zuiveren, moeten tevens proberen de bestaande scheeftrekkingen weer recht te trekken. Publieke rechtspersonen die commerciële activiteiten aanbieden en privé-bedrijven moeten op dezelfde manier worden getaxeerd en aan de vennootschapsbelasting worden onderworpen.

Wat de rol van de Vlaamse overheid in dit alles kan zijn, is natuurlijk een heel andere vraag. Een werkgroep met vertegenwoordigers van diverse betrokken sectoren heeft hierover gediscussieerd. De mogelijkheid om de milieuheffingen tot milieubijdragen om te vormen, lijkt ons een second best oplossing. We vrezen immers dat niet voor alle soorten heffingen in dat geval een oplossing zal gevonden worden.

Bepaalde bedrijven kunnen een contract met Aquafin afsluiten om afvalwater te lozen. Met betrekking tot lozingen in het oppervlaktewater, stortplaatsen of afvalverbrandingsinstallaties is dit heel wat moeilijker. De Vlaamse overheid zou kunnen stellen dat ze de lucht of het water ter beschikking van de bedrijven stelt. Dit lijkt me een moeilijker oefening.

Een andere vraag die vanuit het Vlaams oogpunt zeer belangrijk is, betreft de BTW. Indien een bedrijf voor een contract kiest, moet het dan BTW aanrekenen? Zo ja, welk BTW-tarief moet hierbij worden gehanteerd? Een BTW-aanslag van 21 percent op een bedrag van meer dan 250 miljoen euro of 10 miljard Belgische frank zou een financiële stroom van meer dan 50 miljoen euro of 2 miljard BEF op gang brengen. Dit bedrag is ongeveer even groot als het bedrag dat nu van het Vlaamse Gewest naar de federale overheid stroomt. In onze ogen moeten de milieuheffingen dan ook aftrekbaar van de vennootschapsbelasting blijven.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, ik zou het VEV nog enkele vragen willen stellen. Reeds in maart 2002 hebben we onze bezorgdheid in verband met de plannen van de federale regering geuit.

De heer Van den Bosch heeft daarnet over financiële transfers van het Vlaamse naar het federale niveau gesproken. De totale opbrengsten zullen naar schatting 97 miljoen euro bedragen. Er zal ongeveer 46 miljoen euro van het Vlaamse naar het federale niveau stromen. Een andere reden tot be-

zorgdheid is het Vlaamse aandeel in deze totale som. Volgens de heer Van den Bosch bedraagt dit aandeel meer dan 90 percent. Ik veronderstel dat dit aandeel zo groot zal blijven. Mijns inziens betreft het hier een concurrentiële benadeling van de Vlaamse ondernemingen. Ik heb vernomen dat Wallonië andere oplossingen voor dit probleem heeft gevonden. De Waalse milieuheffingen zouden aftrekbare bijdragen worden. Wanneer vreest het VEV dat er zich omwille van deze verschillen economische verschuivingen zullen voordoen?

Het spreekt vanzelf dat deze problematiek vooral de watergevoelige sectoren aanbelangt. De wasserijen, de stomerijen en de textielsector hebben het eerst aan de alarmbel getrokken. Volgens sommige betrokkenen zouden er meer dan 8.500 arbeidsplaatsen verloren gaan. Heeft het VEV in dit verband al meer specifieke cijfers?

Wat de remedies betreft, heeft de heer Van den Bosch terecht opgemerkt dat een omvorming gevaaren inhoudt. We weten dat de Vlaamse regering oplossingen zoekt. In eerste instantie zouden de onderhandelingen binnen de federale regeling iets moeten opleveren. Weet de VEV, als belangenvereniging, hier al meer over? Wordt het VEV betrokken bij overleg daarover? Hebt u de gelegenheid gehad om uw denksporen en bezwaren aan de regering over te maken? Hebt u nog opmerkingen in verband hiermee?

De heer Marc Van den Bosch : Ik denk dat de heer Quix meer kan vertellen over het werkgelegenheidsverlies.

We hebben vrij bewust geen vergelijking gemaakt tussen de mate van aftrekbaarheid in Vlaanderen en in Wallonië. We gaan ervan uit dat onze Waalse collega's in hetzelfde schuitje zitten. Het valt moeilijk precies uit te maken of de verhouding 80/20, 85/15 dan wel 90/10 bedraagt. Het is iets dat bij onze Waalse collega's in ieder geval ook heel zwaar op de lever ligt. Daarom vonden we dat we moesten vergelijken met de buurlanden en niet met Wallonië.

Ik weet wel dat het zuiveren van het drinkwater in Wallonië wordt gefactureerd en dat ook Vlaanderen met dit idee speelt. Bij particulieren en kleine ondernemingen staat op de factuur van het drinkwater een vaste prijs – ik dacht 16 of 17 Belgische frank per kubieke meter – die de burger betaalt om zijn drinkwater te laten zuiveren. In Wallonië beschouwt men zuivering dus als een integraal deel van de dienstverlening op het vlak van drinkwater. Op die manier wordt dit ook aangerekend aan het

BTW-tarief van 6 percent. Ik denk dat het zuiveren van water als gevolg van drinkwaterverbruik voor bedrijven dan ook aftrekbaar is, maar ik ben geen specialist in deze materie. Dat is dus het denkspoor dat Wallonië volgt.

Voor grote bedrijven is de situatie vergelijkbaar met de onze. Er zijn formules waarop de heffing wordt berekend, die gebaseerd zijn op de formule die wij in het begin van de jaren '90 kenden. Het tarief ligt er echter een stuk lager : terwijl het tarief in Vlaanderen meer dan 1.000 frank bedraagt, is het in Wallonië 360 frank, als ik me niet vergis. Het resultaat, namelijk het aantal vervuilingseenheden berekend voor eenzelfde afvalwater, met de Waalse formule komt echter in meerdere gevallen hoger uit, wat betekent dat ze vermoedelijk voor hun water ongeveer 30 tot 40 percent van ons bedrag betalen. Niet alle bedrijven betalen echter hetzelfde aandeel.

We hebben in ieder geval aan de regering duidelijk gemaakt wat onze bekommernissen en denksporen zijn. Momenteel worden we niet betrokken in de discussies.

De heer Jan Loones : Ik zeg niet dat er in Wallonië niet dezelfde problemen bestaan, maar als ik het goed heb begrepen, liggen precies die sectoren die het zwaarst worden getroffen, overwegend in Vlaanderen. Ik vind dat de Vlaamse politici moeten uitkijken voor een bijkomende economische transfer waarbij een maatregel zwaarder weegt op Vlaanderen dan op Wallonië. Als ik me niet vergis, blijkt uit eerdere studies van het VEV dat hieraan reeds aandacht werd geschonken.

De heer Marc Van den Bosch : Het klopt dat wij hieraan aandacht hebben geschonken, en we doen dat nog steeds. Het gaat hier om een bijkomende scheefftrekking tussen de 2 gewesten. Nu wilden we echter in eerste instantie een vergelijking maken met andere landen. Het gaat over de aftrekbaarheid van de heffingen, het gaat dus om hetzelfde probleem. De hoogte van de heffing is een ander probleem. De aftrekbaarheid zal de scheefftrekking misschien nog vergroten. Omdat men in Vlaanderen en Wallonië kampt met een analoog probleem, hebben we de vergelijking tussen deze 2 gewesten achterwege gelaten.

De heer Eddy Schuermans : De CD&V-fractie heeft samen met de heer Loones van bij de bekendmaking van het voornemen van de federale regering een aantal vragen gesteld. We hebben een voorstel van resolutie ingediend, op basis waarvan vandaag hoorzittingen worden gehouden. In het

voorstel van resolutie worden twee denksporen aangegeven.

Het meest voor de hand liggende is natuurlijk het overtuigen van de federale overheid om de maatregel niet door te voeren. Als dat niet mogelijk is, kan een tweede denkspoor worden gevolgd. In Vlaanderen zou men een alternatief kunnen zoeken als compensatie. Dat tweede denkspoor wordt in uw betoog echter ondergraven door de zorgen over de rechtszekerheid. Uit de verschillende stukken die ik heb gelezen, blijkt dat het tweede denkspoor, het zoeken naar Vlaamse fiscale alternatieven, wel degelijk het overwegen waard was. Ik denk toch dat er alleszins duidelijkheid moet zijn over het effect van eventuele Vlaamse bijdragen die zouden worden gevraagd in plaats van de huidige heffingen. Anders dient het tweede gedeelte van ons voorstel van resolutie tot niets.

Ik zou willen suggereren om met meer dan gewone aandacht toe te zien op de verschillen met Wallonië, niet alleen om het billijkheidsprincipe, maar omdat er een transfer wordt georganiseerd. Als Vlaamse en Waalse bedrijven niet gelijk worden behandeld, kan dat leiden tot een verstoring van de markt.

De heer Marc Van den Bosch : Ik wil even ingaan op die 2 denksporen. De beste oplossing is volgens ons het aftrekbaar maken. De tweede mogelijke oplossing kent een aantal knelpunten. Voor bedrijven die afvalwater lozen in de riolering en een contract met Aquafin zouden kunnen krijgen (het gaat om heffingen ten belope van ongeveer 20 miljoen euro of 800 miljoen Belgische frank), is de piste van de bijdragen een heel goede denkpiste. In vergelijking met het totaalbedrag van de heffing en de andere scheefftrekkingen is dat echter geen volledige oplossing voor het probleem. Het omvormen tot bijdragen of contracten kan voor een aantal sectoren toch een oplossing bieden, omdat voor bijvoorbeeld de textielsector het grootste gedeelte van de heffing net uit die afvalwaterheffingen, voor een groot deel voor lozing in de openbare riool, bestaat. We hebben de zaak echter vanuit een ruimer standpunt bekeken. Voor de afvalsector hebben we niet direct een oplossing gevonden. Als een idee een oplossing biedt voor een aantal bedrijven maar voor andere niet, betekent dat echter niet dat het niet moet worden uitgevoerd. We moeten hier geen hakbijl gebruiken. Het werken met bijdragen biedt voor een aantal bedrijven een oplossing, dus zou dat reeds zinvol zijn. Het lijkt echter moeilijk om alle bedrijven te helpen.

De werkgroep heeft een vergadering gehad met heel wat sectoren. Er waren verbazingwekkend veel aanwezigen, ook van zeer grote bedrijven. Er werd heel sterk gehamerd op het feit dat het eerste denkspoor eigenlijk de enige goede oplossing is.

B.3. Febeltex

De heer Fa Quix : Ik wil het standpunt van de textielsector duidelijk maken. Naast mezelf zijn ook de heer Alec Gevaert, bedrijfsleider van Steverlynck gebroeders, en de heer Bruno Eggermont, milieu-adviseur van Febeltex, aanwezig. Zij kunnen bijkomende inlichtingen verschaffen.

In de textielsector is textielveredeling een kernactiviteit. Water is daarvoor een essentiële grondstof. Producten moeten worden gewassen, gestoomd, gebleekt, geverfd, bedrukt en opnieuw gespoeld. Dat zijn allemaal processen die het product een meerwaarde geven en waarvoor extra water nodig is. Voor ons is water een kritische succesfactor. Ook de kwaliteit van het water is essentieel voor de kwaliteit van onze producten. Water is ook een belangrijk element in onze kostprijs : 5 percent van de kosten gaan naar water.

Ik wil enkele kerncijfers toelichten. Onze sector is goed voor een omzet van 6.600 miljoen euro en is heel exportgericht. De sector biedt rechtstreeks werk aan 41.000 werknemers, onrechtstreeks gaat het om het dubbele aantal. Er zijn 1.267 vestigingen, hoofdzakelijk KMO's, die vooral in Vlaanderen zijn gevestigd. Het gaat hier echt om een Vlaamse sector bij uitstek : 87 percent van de bedrijven is gevestigd in Vlaanderen.

Ik wil even uitweiden over die textielveredeling. Wij hebben loonveredelaars en geïntegreerde veredelaars. Deze laatste zijn spinnerijen, weverijen of tapijtfabrieken die daarnaast ook zelf nog verven. Er is ook een grote en belangrijke groep van onafhankelijke loonveredelaars, die in dienst van anderen verven, bedrukken, spoelen of coaten maar niet spinnen of weven. Dat is een kerngroep die uiteraard heel veel water gebruikt. Ze werken hoofdzakelijk voor Vlaamse textielbedrijven. Zo werkt het bedrijf Steverlynck gebroeders voor heel wat meubelstofwevers. Steverlynck is een gespecialiseerde loonverver. Het bedrijf verft de garens voor de meubelstoffen. De lokale aanwezigheid is een must om de textielketting te kunnen behouden. De meubelstof- en matrassstofwevers en tapijtfabrikanten gebruiken deze loonveredelaars om snel kwalitatief hoogstaand garen of geverfde stoffen te beko-

men. Nadien bewerken ze die. Hierbij zijn rechtstreeks 4.500 werknemers betrokken. Onrechtstreeks gaat het echter om 41.000 jobs in de textielsector. Indien de meubelstofwevers niet meer kunnen rekenen op kwaliteitsvolle loonververs, dan moeten ze het garen elders betrekken. Hierdoor ontstaat een competitief nadeel. De textielsector neemt dan bovendien een groot risico. De subsector heeft op dit moment reeds een lage rentabiliteit.

We hebben een steekproef gehouden bij een vijftigtal bedrijven. Geëxtrapoleerd betaalt de textielsector 12,5 miljoen euro of 500 miljoen BEF aan milieuheffingen. Waterheffingen zijn zeer belangrijk, zeker voor de veredelingssector. Deze activiteit wordt bedreigd indien de milieuheffingen niet aftrekbaar worden. Deze subsector staat bovendien in Europa sterk onder druk. We moeten hem behouden, niet enkel voor de textielveredeling maar voor de ganse sector.

Febeltex verwelkomt de verlaging van de vennootschapsbelasting. Volgens het VEV zou het doel 30 percent moeten zijn om te voldoen aan de Europese benchmark. De compensatiemaatregelen zullen er in de praktijk echter toe leiden dat voor bepaalde (sub)sectoren, zoals de textielveredeling, de belastingdruk verhoogt. De tariefverlaging zorgt niet voor een beter resultaat. De niet-aftrekbaarheid van de milieuheffingen veroorzaakt bij de textielbedrijven een stijging van de vennootschapsbelasting.

Tabel 2 :
VOORBEELD – GEVOLG HERVORMING

– Textielbedrijf :

- Winst : 500.000 EUR
- Milieuverheffingen (water) : 250.000 EUR

– Resultaat :

- Heffingen aftrekbaar : belasting = 169.950 EUR
- Heffingen niet-aftrekbaar : belasting = 254.925 EUR
- **NETTO-RESULTAAT : 84.975 EUR**
MEER BELASTINGEN dankzij hervorming vennootschapsbelasting

We hebben een aantal fundamentele bezwaren tegen het ontwerp. Soms wordt gesteld dat de niet-aftrekbaarheid de milieu-efficiëntie zou verhogen.

De Vlaamse bedrijven behoren echter nu al tot de zuinigste in Europa. Een hogere belasting invoeren, zal aan de efficiëntie niets veranderen. In Vlaanderen gebruikt de sector 54 liter water per kilogram textiel bij de veredeling. In de andere landen is dat meer, ook in Nederland. De stand van de techniek laat ons op dit moment niet toe beter te presteren. Indien het ontwerp wordt goedgekeurd, zal dit de kostprijs doen verhogen. Onze marges zullen worden aangetast. We zitten in een concurrentiële omgeving en kunnen kostprijsverhogingen niet zomaar doorrekenen aan de klanten. Hierdoor zal er minder geld overblijven om te investeren.

De sector wordt ook benadeeld in de Europese Unie. Alleen in België zouden de milieuheffingen niet meer aftrekbaar zijn. Grote bedrijven die veel water nodig hebben, zijn soms efficiënter en zuiniger dan andere. Toch zouden ze een extra belasting moeten betalen omdat het volume water dat ze gebruiken groot is. Dit gaat in tegen het gelijkheidsbeginsel.

Daarnaast is er ook nog de interne concurrentievervalsing. Bedrijven die kosten maken om het water zelf te zuiveren, kunnen die investerings-, werkings- en beheerskosten blijven aftrekken. Indien de zuivering extern gebeurt bij Aquafin, moet er een niet-aftrekbare milieuheffing worden betaald. Vaak kunnen of mogen KMO's niet zelf zuiveren. Om eenzelfde resultaat te bereiken, zou het kunnen dat bedrijven toch een verschillende belasting moeten betalen.

Ten slotte vinden we dat resultaatgebonden uitgaven aftrekbaar moeten blijven. Milieuheffingen staan in functie van het bedrijfseconomisch resultaat. Het totaal aan heffingen is hoog als er veel wordt gewerkt, laag als er weinig wordt gewerkt.

Om de problemen op te vangen, zou de Vlaamse overheid de lagere inkomsten van de federale overheid kunnen compenseren via de algemene middelen. Hierdoor ontstaat er geen benadeling van specifieke sectoren of van de industrie tegenover de gezinnen. Indien dat de prijs is die door Vlaanderen moeten worden betaald voor de federale hervorming, zou dit een aanvaardbare oplossing kunnen zijn.

We vinden nog steeds dat er kan worden gedacht aan een herkwalificering van milieuheffingen tot milieubijdragen. De milieubijdragen blijven dan aftrekbaar. Voor ons is dit echter slechts de op een na beste oplossing.

– *Conclusies Febeltex*

De sector wordt zwaar getroffen in één kernactiviteit, namelijk de textielveredeling. Hierdoor wordt onrechtstreeks de hele sector getroffen. We blijven erbij dat het basisbeginsel van de aftrekbaarheid van de milieuheffingen behouden moet blijven omdat de milieuheffingen werkelijke kosten zijn voor de bedrijven en omdat milieuheffingen ook aftrekbaar zijn in de andere Europese landen.

Als alternatieve oplossingen ziet Febeltex :

1. De Vlaamse overheid compenseert de minder inkomsten aan de Federale overheid uit de algemene Vlaamse middelen.

- Geen benadeling van specifieke sectoren (met andere woorden gelijke behandeling van industrie).
- Geen benadeling van de industrie t.o.v. de gezinnen.

2. Het Vlaams Parlement moet de Vlaamse milieuheffingen herkwalificeren tot milieubijdragen. Dit zijn bijdragen van de Vlaamse bedrijven in de kosten die de Vlaamse overheid maakt om de milieuverontreiniging te saneren.

– *Reactie van commissieleden*

De heer Eddy Schuermans : Ik ben hiervan wat geschrokken. U oppert dat Vlaanderen deze maatregel misschien zou kunnen compenseren via zijn algemene middelen. Ik wil dat wel, maar dan moet er op heel wat terreinen iets vergelijkbaars gebeuren. Dat zal voor een wirwar van financiële stromen zorgen en moeilijk te realiseren zijn. Ik meen niet dat we u in die richting kunnen volgen. We houden het bij de 2 ideeën die werden geopperd. Ofwel trekt de federale overheid het voorliggende voorstel in. Dat is het meest voor de hand liggende. Ofwel zoekt de Vlaamse overheid een oplossing voor een federaal gecreëerd probleem. Ik meen dat we ons zelf moeten trachten te redden, veeleer dan te ontwapenen.

De heer Fa Quix : Voor ons is die Vlaamse compensatie een van de mogelijkheden. U moet beseffen dat deze hervorming van de vennootschapsbelasting onder meer is afgekocht door de niet-aftrekbaarheid van de gewestelijke belastingen. De federale overheid weet dat ze Vlaanderen daarmee treft. De maatregel treft de bedrijven op een zeer ongelijke wijze en veroorzaakt concurrentievervalsing.

ringen. Ik ben het echter met u eens dat de omvorming van milieuheffingen naar milieubijdragen een aanvaardbaar idee is.

De heer Herman De Reuse : Ziet het VEV dat niet anders ?

De heer Marc Van den Bosch : We hebben steeds 2 keuzemogelijkheden gegeven. De eerste is het behoud van de aftrekbaarheid. Dat is voor iedereen een oplossing. Kan dit niet, dan is onze tweede keuze het omvormen tot een bijdrage. We hebben zelf gesuggereerd, vanaf het losbarsten van de discussie in maart, dat dit een oplossing kan zijn. Zeker inzake afvalwater kan de overheid dit doen voor degenen die lozen in de riolering, dus degenen die nu het meest worden gediscrimineerd, maar het is geen totaaloplossing. Voor de afvalsector is deze piste waarschijnlijk geen oplossing, tenzij iemand een creatief idee oppert. We hebben dit geprobeerd in onze werkgroep, maar we hebben niets gevonden.

De heer Karl Collaerts : Indien men die mogelijkheid kiest, moet de wetgeving conform de memorie van toelichting worden gemaakt. Op het vlak van retributies is de memorie van toelichting duidelijk. Ik neem aan dat dit dan nog wel kan worden aangepast.

De heer Johan De Roo : Vorige week is dit onderwerp uitvoerig aan bod gekomen in de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

Wat zullen de gevolgen zijn van deze maatregel op de werkgelegenheid ? Dit heeft immers economische gevolgen. Deze maatregel komt er natuurlijk in het kader van de hele hervorming van de vennootschapsbelasting. De tariefverlaging werd gecompenseerd door maatregelen zoals het reduceren van de aftrekbare uitgaven. Betekent dit in uw ogen een vestzak-broekzakoperatie ? Een vennootschap zal aan een lager tarief in de vennootschapsbelasting worden belast maar een aantal uitgaven zullen niet langer aftrekbaar zijn.

De heer Chris Vandenbroeke : De bedrijven moeten meer betalen.

De heer Johan De Roo : De hervorming van de vennootschapsbelasting is een federale zaak, maar wij zijn bekommerd over de gevolgen voor de Vlaamse bedrijven, meer bepaald deze die veel heffingen betalen omdat ze bijvoorbeeld met veel water werken. In de textielnijverheid is dat het geval, zeker in bepaalde streken. Wat zullen de eco-

nomische en sociale gevolgen zijn ? Wat zal het nettoresultaat zijn van heel deze operatie vanuit fiscaal oogpunt ?

De heer Fa Quix : Het is steeds moeilijk om het effect op de tewerkstelling te voorspellen. Deze subsector van de textielveredeling vormt een spil in de hele textielsector. Deze spil telt 4.500 werknemers. Als de kosten fors stijgen en er zullen een aantal bedrijven moeten stoppen, dan zal dit een domino-effect hebben op de hele sector. Als er in de sector van de veredeling 1.000 jobs verdwijnen, mogen we dit met een factor van 3 of 4 vermenigvuldigen. Er is dus een potentieel verlies van 4.000 tot 5.000 werknemers door het domino-effect. Dat effect is moeilijk te berekenen, maar het zou me niet verbazen mocht het een aantal van onze meubelstofwevers, die vandaag sterk staan op de wereldmarkt, in problemen zou brengen. Zij kunnen hun prijzen immers ook niet verhogen. Dan vindt er een concurrentievervalsing plaats zodat die bedrijven uiteindelijk moeten stoppen. We mogen dit niet minimaliseren.

Wat die vestzak-broekzakoperatie betreft, het VEV heeft dit aangetoond. Vanaf het ogenblik dat de milieuheffing meer dan 18,18 percent van de belastbare grondslag bedraagt, betaalt een bedrijf meer vennootschapsbelasting. Bij ons zijn er een aantal activiteiten waar de milieubelasting evenveel bedraagt als de belastbare grondslag. Die bedrijven betalen dus uiteraard meer vennootschapsbelasting.

Het dramatische van deze maatregel is dat een bepaalde groep extra zwaar zal worden belast. Anderen zullen wel genieten van het dalende tarief. Een aantal dienstensectoren, zoals de bank- of de distributiesector, hebben vrijwel geen milieuheffingen te betalen. Door hun activiteit hebben ze weinig impact op het milieu, en gelukkig maar. Ze hebben weinig negatieve gevolgen van deze maatregel. Daardoor zullen ze wel minder vennootschapsbelasting betalen, ondanks deze compensatiemaatregel. Voor sommige bedrijven is het een vestzak-broekzakoperatie, voor sommige betekent het extra kosten en voor sommige een extra verlaging, daarom is deze maatregel zo discriminerend.

De heer Herman De Reuse : Mijn vraag heeft betrekking op de voor de textielwereld cruciale sector van de ververijen. Zou een overheidssubsidiëring van investeringen voor zelfreiniging een mogelijke oplossing kunnen zijn ?

De heer Fa Quix : Er is het bestaande systeem van de ecologiecriteria in de expansiewetgeving. Daar

kan een deel van de oplossing liggen, maar niet de volledige. Die milieu-investeringen kosten geld en zijn niet echt productieve investeringen : men doet het voor het milieu, maar niet voor de rentabiliteit van het bedrijf. Een hoger percentage aan steun op het vlak van de ecologiecriteria zal zeker een bijdrage kunnen leveren.

In onze sector kunnen en mogen veel KMO's niet zelf zuiveren. Ze kunnen niet omdat er geen plaats is. Ze mogen niet omdat ze geen milieuvergunning krijgen als ze dicht bij een woonzone liggen. Een waterzuiveringsstation zou dan hinder veroorzaken. Sommige kunnen het financieel niet aan omdat ze te klein zijn. Onze KMO's zijn er eigenlijk helemaal niet op uit om zelf hun water te zuiveren.

De heer Marc Van den Bosch : De expansiesteun is heel erg beperkt door Europese regelgeving. De overheid mag enkel steun geven voor maatregelen die verder gaan dan de huidige wetgeving. Onze huidige wetgeving gaat al vrij ver, dus kan de overheid slecht gedeeltelijk expansiesteun geven. Dit kan dus misschien wat noden lenigen, maar u mag er geen wonderen van verwachten.

Het installeren van een systeem van waterrecuperatie is perfect denkbaar. Dat kan de overheid ondersteunen, daar het verder gaat dan de wetgeving. Het bedrijf blijft echter zitten met de exploitatiekosten, die zeer hoog kunnen oplopen. Ook het feit dat deze kosten jaarlijks weerkeren en moeten worden gedragen, maakt het moeilijk voor deze bedrijven.

De heer Stefaan Platteau : Voor sommige bedrijven zal dit een vestzak-broekzakoperatie zijn, voor anderen nadelig, maar u bent ook zo eerlijk geweest toe te geven dat het voor sommige sectoren en bedrijven een verbetering zal zijn. Alles in acht genomen zullen de tarieven immers naar beneden gaan. Men heeft een aantal duidelijke cijfers gegeven, waarvan ik aanneem dat ze correct zijn. Is het echter mogelijk meer precieze cijfers te geven over dat nadelige effect en over die verbetering ?

U had het over de meubelstoffenbedrijven, die wat minder water verbruiken en dus wat minder zouden worden getroffen door deze maatregel. Weet u welke de precieze gevolgen zouden zijn voor die verschillende sectoren ? Dat zou zeer interessant zijn. Indien u dat niet kunt, dan wil ik de voorzitter en de commissie voorstellen dat we de bespreking over de grond van de zaak uitstellen. Het is immers vervelend wanneer we niet de juiste gegevens kennen. We moeten ook bedenken dat deze zaak nog

steeds ter bespreking voorligt bij de federale regering en het federale parlement. Over het al dan niet aftrekbaar maken is nog niet beslist. Dat is nog volop in beweging.

De heer Johan De Roo : We zullen ervoor zorgen dat er een amendement wordt ingediend.

De heer Stefaan Platteau : Ik zou graag over meer precieze cijfers beschikken voor ik een uitspraak kan doen over de vraag of die operatie gunstig is of niet, en over de vraag voor wie ze gunstig of ongunstig is.

De heer Fa Quix : Ik kan u geen concreet antwoord geven. Ik heb het domino-effect theoretisch geschetst. De juiste impact inzake rentabiliteit, omzet en tewerkstelling vaststellen, is vrij moeilijk. De textielsector in zijn totaliteit zal meer betalen. Sommige sectoren, zoals de banksector, zullen in totaal minder betalen.

De heer Stefaan Platteau : Ik moet u bedanken voor uw eerlijkheid.

De voorzitter : Mijnheer Platteau, het gaat natuurlijk vooral over het principe. Het gaat over de vraag of een heffing deel uitmaakt van de kosten. Ik heb altijd geleerd in fiscaal recht dat kosten aftrekbaar moeten zijn. Ik vind dit dus een schending van een rechtsprincipe. Ik vind het zeer erg, vooral als dat gebeurt op federaal niveau.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, daarover zijn we het eens.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, ik zou het nog even over het eventuele optrekken van de expansiesteun willen hebben. Europa heeft deze steun begrensd. Dit geldt ook voor de normering. Het betreft hier tenslotte het verleggen van grenzen die momenteel reeds zeer hoog liggen.

Ik zou hier evenwel nog een derde element aan willen toevoegen. Aangezien de expansiesteun op het federale niveau wordt belast, lijkt het me enigszins bizar om op deze wijze de niet-aftrekbaarheid van de milieuheffingen te compenseren. Deze compensatiewijze zou van een rare logica getuigen.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, dit dossier toont aan dat een van de Vlaamse basissectoren zich in een alarmerende situatie bevindt. Tijdens de discussie die we hierover vorige week in de Commissie voor Economie hebben gevoerd, heeft minister Gabriels in verband met het gebruik van het sokkelwater vrij positieve geluiden

laten horen. Hij heeft toen verklaard dat er in de loop van volgende maand een gunstige oplossing zou worden gevonden. Dit is alleszins mijn interpretatie van zijn woorden.

De heer Fa Quix : Dat is mogelijk. Onze sector gebruikt vrij veel sokkelwater. Op zich zou dit evenwel geen effect op de milieuheffingen hebben. De overschakeling van de ene waterbron op de andere sluit de milieuheffing niet uit. Het gebruikte water wordt als afvalwater belast. Dit is de voornaamste reden waarom de heffingen zo hoog zijn.

B.4. Federatie van de Belgische Textielverzorging

De voorzitter : Ik heet de vertegenwoordigers van de Federatie van de Belgische Textielverzorging welkom.

De heer Van de Voorde heeft het woord.

De heer Jan Van de Voorde : Mijnheer de voorzitter, alvorens aan mijn uiteenzetting te beginnen, zal ik even een kort overzicht geven. Ik zal eerst de sector schetsen. Vervolgens zal ik de problemen inzake de hervorming van de vennootschapsbelasting toelichten. Ik zal hierbij ook nader ingaan op de gevolgen van één compensatiemaatregel, namelijk de niet-aftrekbaarheid van de gewestelijke heffingen. Hierna zal ik een bondig overzicht van de reacties van een aantal ministers op onze bezorgde brieven en op de ludieke protestbetoging van 19 april 2002 geven. Ten slotte zal ik een mogelijke oplossing voorstellen. De aanwezigheid van een vijftiental bedrijfsleiders achter in de zaal tonen aan in welke mate zij zich benadeeld voelen door de komend belastingshervorming. Ik dank hen voor de ze steunende aanwezigheid.

In vergelijking met een aantal andere sectoren is onze sector klein. Het valt ons dan ook niet makkelijk om gehoor te vinden. Blijkbaar worden de grote sectoren in dit land sneller op hun wenken bediend.

De sector van de textielverzorging omvat heel de Belgische textielreinigingssector. Concreet betreft het hier de wasserijen, de droogkuisbedrijven, de linnenverhuurbedrijven en de wassalons. Volgens het NIS gaat het om exact 796 ondernemingen. Met uitzondering van een tiental grote linnenverhuurbedrijven gaat het hier stevast om KMO's. 60 percent van de betrokken bedrijven hebben minder dan 5 werknemers. 96,3 percent van deze bedrijven hebben minder dan 50 werknemers.

In 1992 bedroeg de omzet van de hele sector 422,8 miljoen euro. In 2000 bedroeg de omzet 463,2 miljoen euro. De omzet is op 8 jaar tijd slechts met 40 miljoen euro gestegen. Dit betekent dat het zakencijfer jaarlijks slechts met 1,2 percent is gestegen. Dit percentage ligt lager dan de inflatie. Het gaat hier dan ook om een zwakke en noodlijdende sector.

In 2000 stelde de sector 8.568 mensen te werk. 90 percent van de werknemers zijn laaggeschoolde arbeiders. Bedienden maken slechts 10 percent van het volledige personeelsbestand uit. Bovendien zijn 76,8 percent van de werknemers vrouwen. Het gaat hier vooral om strijktsters die slechts moeizaam een andere baan zouden kunnen vinden. Indien de niet-aftrekbaarheid van de milieuheffingen niet wordt gecompenseerd, zullen 300 tot 400 jobs in de sector sneuvelen.

Het NIS beschikt tevens over precieze cijfers voor Vlaanderen. De Vlaamse bedrijven stellen 6.313 mensen te werk. Dit is 74 percent van het totaal aantal werknemers in de sector. Uit onderzoek is bovendien gebleken dat de omzet van de bedrijven rechtstreeks evenredig is aan het aantal werknemers. Ik durf dan ook te stellen dat het hier een voornamelijk Vlaamse sector betreft. Ongeveer 75 percent van de economische activiteiten speelt zich af in Vlaanderen. Slechts 25 percent van deze activiteiten zijn in Wallonië of in Brussel gesitueerd.

Een sectoraal onderzoek heeft de zware gevolgen van de niet-aftrekbaarheid van de gewestelijke heffingen aangetoond. Ik zal dit even verduidelijken aan de hand van enkele concrete voorbeelden van verschillende grootte.

Wasserij Meereigen, gelegen te Merksem, stelt 6 personen te werk en zal 78 percent meer belastingen moeten betalen. Wasserij Zilverwit, gelegen te Rotselaar, stelt 24 personen te werk en zal 26 percent meer belastingen moeten betalen. Wasserij De Reu, gelegen te Waarschoot, stelt 48 personen te werk en zal ongeveer 30 percent meer belastingen moeten betalen. Voor de volledigheid hebben we aan deze lijst met voorbeelden ook een groot bedrijf toegevoegd. Malysse Linnenservice, gelegen te Kortrijk, stelt 385 mensen te werk en zal ongeveer 70 percent meer belastingen moeten betalen. Volgens deze sectorale steekproef zullen de belastingen met ongeveer 24 percent stijgen.

We mogen overigens niet vergeten dat de sector de voorbije jaren zwaar heeft geïnvesteerd in het milieuvriendelijk reinigen. In vergelijking met het thuis wassen, levert dit een besparing van 73 per-

cent aan water, van 85 percent aan solventen en van 52 percent aan energieverbruik op. Bovendien zal de sector de komende jaren nog zwaar moeten investeren om de lozings- en bodemsaneringsproblematiek aan te pakken. Een stijging van de belastingdruk met ongeveer 25 percent is dan ook onaanvaardbaar.

Het lijkt me zinvol even te overlopen hoe de Vlaamse ministers onze brieven hebben beantwoord. Op 27 augustus 2002 heeft minister-president Dewael ons het volgende laten weten. Net als u, is ook de Vlaamse regering bezorgd over en zich terdege bewust van de aanzienlijke negatieve gevolgen die deze maatregel inhoudt voor de vele Vlaamse bedrijven en voor de textielverzorgingssector in het bijzonder. In dezelfde brief heeft hij verklaard dat minister Gabriels de afschaffing van de aftrekbaarheid van de milieuheffing grondig zou onderzoeken.

Vlaams minister Landuyt meldt ons dat het een federale aangelegenheid is. Hij zal niet nalaten de federale overheid te interpellieren over de ongunstige werkgelegenheidseffecten.

Vlaams minister Dua heeft een delegatie van de sector ontvangen en toont begrip voor onze situatie. Ze stelt onze bedrijven voor individuele subsidieovereenkomsten af te sluiten bij de bouw van waterzuiveringsstations. Dat lijkt niet slecht voor de grote bedrijven, maar 96 percent van de bedrijven zijn KMO's en kunnen zich de kosten van een waterzuiveringsinstallatie niet veroorloven.

Vlaams minister Van Mechelen stelt voor om onze problemen te agenderen op het overlegcomité om zo een tegensprekelijk debat tussen de overheden te bewerkstelligen. Dit voorstel werd echter niet weerhouden door de Vlaamse regering. Het dossier wordt verder opgevolgd door minister Gabriels.

Vlaams minister Gabriels zegt dat de beslissing tot niet-aftrekbaarheid van de gewestbelastingen indruist tegen het voornemen van de Vlaamse regering om de lasten voor de bedrijven te verlagen. Hij zegt dat als het Vlaamse Gewest de milieuheffing omvormt tot een bijdrage, er geen budgettaire neutraliteit zal zijn voor de federale begroting. Hij wil pogen in overleg met de federale overheid tot een oplossing te komen. Indien dit niet lukt, zal worden bekeken wat voor de sector kan gebeuren.

De Vlaamse ministers tonen veel begrip voor de problemen van de textielverzorgingssector, maar ze

verwachten een oplossing van de federale overheid.

Vice-eerste minister Michel begrijpt onze ongerustheid en zendt ons dossier door naar minister Reynnders.

Federaal minister Daems wijst op de budgettaire neutraliteit ingeschreven in het regeerakkoord, en verdedigt de beslissing van de regering inzake de niet-aftrekbaarheid van de milieuheffing. Hij toont veel begrip tijdens een persoonlijk gesprek voor onze problemen en verwijst ons naar Vlaams minister Gabriels.

Federaal minister Picqué is van mening dat de sector gegronde redenen heeft om ongerust te zijn, en hoopt dat de minister van Financiën een bevredigende oplossing zal vinden.

Federaal minister Onkelinx zegt dat de bezorgdheid die de sector heeft voor het leefmilieu en de werkgelegenheid haar niet onberoerd laat. Ze zal federaal minister Reynnders vragen welke de beste mogelijkheden zijn om hierop in te spelen.

Federaal minister Reynnders belooft persoonlijk tussen te komen om een oplossing te zoeken voor ons probleem. Nadien meldt hij echter dat het nu aan de gewesten is om eventuele belastingvrijstellingen voor te stellen ten gunste van de sector. In een later brief wijst hij op het budgettaire karakter en op de voordelen van de hervorming. Hij zegt dat het onmogelijk is met onze wensen rekening te houden. Het toelaten van de aftrekbaarheid van deze heffingen zou het uiteindelijk effect verminderen en de doeltreffendheid van fiscale instrumenten ontkrachten. Tot slot zegt hij dat het niet uitgesloten is dat de gewesten in die context de heffingen zouden verminderen.

Het is duidelijk dat we bij de federale ministers op heel wat begrip kunnen rekenen, maar ze kaatsen de bal terug naar de gewesten. We zitten dus in een patsituatie.

Uit gesprekken, brieven en reacties hebben we veel geleerd. Bijna unaniem wordt erkend dat onze sector onevenredig wordt getroffen door die ene compensatieregeling. Onze beroepsfederatie wil nu het geweer van schouder veranderen. We zien af van de vraag om de niet-aftrekbaarheid te schrappen en vragen aan de Vlaamse regering een uitzonderingsmaatregel. Die regel zou moeten gelden voor Vlaanderen, omdat de heffingen hier momenteel veel hoger liggen dan in Wallonië en Brussel. We vragen een korting van 30 percent op de mi-

lieuheffing. Het moet voor de Vlaamse overheid administratief eenvoudig zijn om dit voorstel uit te voeren. Hierdoor zou de hervorming van de vennootschapsbelasting voor de sector een budgettair neutrale operatie worden. Als dat voor de federale regering een absolute noodzaak is, dan menen we dat we recht hebben op die korting.

We hebben een raming gemaakt van de kostprijs van die maatregel. Een aantal Vlaamse bedrijven uit onze sector, met in totaal 1.385 werknemers, was 566.000 euro aan milieuheffing verschuldigd. Omgezet naar de 6.313 werknemers die de hele sector telt, betekent dat een milieuheffing van 2.582.000 euro. 30 percent hierop betekent een kost van 774.000 euro voor de Vlaamse overheid. Dat is maar een fractie van de 97 miljoen euro die de niet-afrekbaarheid voor de federale regering moet opbrengen.

We willen van deze commissie horen hoe ze over ons voorstel denkt.

De heer Herman De Reuse : Mijnheer Van de Voorde, u gaat voorbij aan een essentiële regel. Voor de teruggave van wat u ontstolen werd, moet u bij de dief zijn. U moet niet aankloppen bij de gewestelijke, maar bij de federale overheid. Er kan voor uw kleine sector geen uitzondering worden gemaakt, aangezien anderen precies dezelfde grieven hebben en dus met evenveel recht hun zaak bepleiten. Misschien kan uw voorstel voor de hele sector, maar dan moeten we de cijfers aanpassen.

Mijnheer Van de Voorde, u krijgt nergens steun. In deze commissie zijn we stilaan tot de overtuiging gekomen dat dit fiscale discriminatie is, die aanleiding geeft tot economisch onmogelijke situaties tussen bedrijven van dezelfde sector, tussen Vlaanderen en Wallonië en tussen België en de buurlanden. Dit is een bijzonder slechte maatregel, die we moeten proberen tegen te houden of af te schaffen, maar u bent hier op de verkeerde plaats. U kunt hier uw ontevredenheid kenbaar maken, maar we kunnen alleen uw roep versterken.

De heer Stefaan Platteau : Ik durf nog niet uitsluiten dat er steun zal komen voor de sector. De commissie organiseert nu hoorzittingen en bekijkt de cijfers. Mijnheer Van de Voorde, we feliciteren u met de objectiviteit van uw cijfers.

Mijnheer De Reuse, de regering wil de vennootschapsbelasting verminderen. Ze zegt dat ze daarvoor compensaties moet vinden en ze denkt die gevonden te hebben. De vermindering van de ven-

nootschapsbelasting is op zich toch een goede maatregel.

De heer Herman De Reuse : De tarieven van de vennootschapsbelasting worden verlaagd, maar de belastbare basis wordt verbreed waardoor globaal een nuleffect optreedt.

De heer Stefaan Platteau : Nu wordt gezegd dat bepaalde sectoren zwaarder worden getroffen door de niet-ontheffing dan andere. Dat wordt nu onderzocht. Er is dus nog geen enkele beslissing genomen door de federale regering en door de Vlaamse regering. Het is trouwens onze materie niet, ook al gaat het om een gewestbelasting. Ik wil nog niet de kar voor het paard spannen. We moeten nu rustig en goed luisteren en de cijfers noteren. De voorzitter zal alle gegevens doorspelen. De verantwoordelijken zullen dan hun verantwoordelijkheid moeten nemen.

Het is toch niet de schuld van deze regering dat ons Belgisch politiek systeem zo complex is en zoveel verschillende regeringen, niveaus en beleidsverantwoordelijken heeft. Ik denk dat de kwestie grondig wordt bekeken. Ik heb het volste vertrouwen in de Vlaamse en de federale regering. Er zal wel een oplossing komen.

De heer Eddy Schuermans : Ik denk dat het goed is dat de hoorzittingen nu worden gehouden, voor er formele beslissingen worden genomen. We moeten niet ageren na de beslissingen.

De federatie die zojuist aan het woord was, stelde 30 percent minder heffing voor. Is dat een billijke oplossing ? Er zijn bedrijven die baat hebben bij de voorliggende wijziging van de vennootschapsbelasting. Die zouden immers een bonus krijgen en ik gun hun dat. Er zijn echter ook bedrijven die zwaarder worden belast dan de voorgestelde 30 percent en voor die bedrijven zou het toch nog steeds slechts een gedeeltelijke compensatie zijn voor het verlies dat ze lijden. Andere bedrijven worden daarentegen beloond. Dat stelt toch een probleem in verband met de billijkheid.

Ik had begrepen dat de regering de afvalwaterheffing met 30 miljoen euro zou verminderen. Minister Gabriëls heeft dat toch meegedeeld in de commissie. Worden de federaties betrokken bij dit nobel voornemen ?

De heer Jan Van de Voorde : We hebben dat vandaag gehoord, maar we zijn niet benaderd. We weten niet op wie die vermindering van toepassing zal zijn.

De heer Marc Van den Bosch : We hebben een tijdje geleden van dit voorstel gehoord en we hebben er toen even over gesproken. We weten niet of die vermindering er al dan niet komt.

De heer Fa Quix : Het is ons formeel gemeld, maar er gebeurt niets. Indien de stemming in het federaal parlement verloopt zoals wij ons vandaag de zaken voorstellen, dan kan er nog een oplossing komen. Het zal dan een algemene oplossing zijn.

De heer Johan De Roo : Mijnheer Van de Voorde, u hebt de problematiek zeer goed geschetst en ik ben goed geplaatst om te weten dat uw sector een zeer arbeidsintensieve is. Er zullen dus zeker gevolgen zijn voor de werkgelegenheid. Het verdwijnen van een heel aantal kleine en middelgrote bedrijven is niet onmogelijk als gevolg van die maatregel. Er is zeer inventief en creatief aan een mogelijke oplossing gewerkt, maar de benadering is nogal corporatistisch en beperkt zich alleen tot uw sector. Ik zou de raad geven om te handelen voor de gehele nijverheid die wordt getroffen. Het lijkt me immers nogal moeilijk te zeggen dat alle bedrijven veel minder zullen betalen in de context van een belastinghervorming, want als het concreet neerkomt op meer belastingen, dan is dat een slag in het water. De industrie mag dit niet laten gebeuren en moet op haar strepen staan.

De heer Jan Van de Voorde : Dat is juist. Bij ons zullen nagenoeg alle bedrijven meer belastingen moeten betalen. Vandaag horen we dat de Vlaamse regering 30 miljoen euro heeft klaarliggen om bepaalde milieuheffingen te verlagen en om bepaalde stappen te zetten. De oplossing is dan misschien dat de meest getroffen sectoren, zoals de veredelingssector en onze sector, een soort korting of krediet zouden krijgen. Het kan toch niet dat bepaalde sectoren op een dergelijke manier worden getroffen door deze hervorming.

De voorzitter : We laten nu de laatste spreker aan het woord : de heer Jan Heylen van de Unizo.

B.5. UNIZO

De heer Jan Heylen : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, over de aftrekbaarheid van de milieuheffingen is reeds zoveel gezegd en geschreven. Als laatste spreker wil ik de visie van de UNIZO toelichten vanuit de praktijk van de KMO's. Ik vertrek van de Vlaamse milieuheffingen. Die manifesteren zich in 2 hoedanigheden. Ze brengen enerzijds geld in het laatje en anderzijds reguleren ze het gedrag. De doelstelling is minder vervuiling.

Hoe worden die afvalwaterheffingen berekend ? Ze worden berekend op basis van bepaalde formules die rekening houden met het waterverbruik, de omzettingcoëfficiënt, de analyseresultaten, de afvalwatervolumes, de vuilvracht en andere aspecten. Het regulerend effect van die milieuheffingen was en is dat bedrijven investeren in afvalwaterpreventie, in hergebruik en in waterzuivering. Het gevolg daarvan is dat de bedrijven minder afvalwater lozen en dat er een lagere vuilvracht is in het afvalwater. Uiteindelijk kan of zal dat voor die bedrijven leiden tot het betalen van een lagere heffing, ondanks de aanpassing van de heffingsvoeten en ondanks de aanpassing van de formules.

De federale regering is op de proppen gekomen met de hervorming van de vennootschapsbelasting. Het wetsontwerp wordt behandeld in het parlement. De federale regering wil het financierend aspect op federaal niveau opnieuw tot uiting laten komen. Milieuheffingen zullen binnenkort dus niet langer fiscaal aftrekbaar zijn. Er is nog niets beslist, maar gezien de beoogde budgettaire neutraliteit van de hervorming van de vennootschapsbelasting verwachten we dat.

Bepaalde ondernemers zullen uiteindelijk dus meer betalen. Niet allemaal. We hebben vragen bij die federale logica. Als expansiesteun wordt belast, dan staat daartegenover dat de milieuheffingen aftrekbaar moeten zijn en blijven. Als dat niet langer het geval is, zoeken wij naar de fiscale logica. Het zijn vooral de Vlaamse KMO's die door de federale maatregel worden getroffen. Het gaat daarbij vooral om de waterrijen. De vertegenwoordigers van de federaties hadden het daarnet over een belastingverhoging van gemiddeld 24 percent.

UNIZO wenst dat er tegemoet wordt gekomen aan de verzuchtingen van de textielreinigers. De oplossing zou gevonden kunnen worden in het Actieplan Ondernemen van minister Gabriels. In januari 2002 heeft hij voorgesteld om 30 miljoen euro vrij te maken voor de verlaging van de afvalwaterheffingen. Ondertussen is die verlaging nog niet doorgevoerd. De federale overheid verwijst inmiddels naar de Vlaamse overheid en omgekeerd. Ondernemers kopen daar echter niets voor.

De Vlaamse oplossing steunt op 3 pijlers. Zo zou de milieuheffing moeten worden omgevormd tot een aftrekbare milieubijdrage. Het gaat immers om een vergoeding voor een dienstenprestatie. Aquafin zuivert het water. Daartegenover staat een vergoeding. Deze vergoeding is een kost voor het bedrijf. Die moet aftrekbaar blijven. Voor oppervlaktewaterlozers zou er eventueel een andere oplos-

sing kunnen worden gevonden. Zoals het niet meer betalen van een afvalwaterheffing.

Daarnaast zou het MINA-fonds uitgezuiverd kunnen worden. Op dit moment worden de middelen van het fonds onder andere gebruikt voor bijdragen aan de OVAM, voor de aankoop van bossen, enzovoort. We moeten ons afvragen of dit nog een taak is van het MINA-fonds, en dit niet eerder moet gefinancierd worden door de algemene middelen. Indien het fonds minder uitgaven heeft, heeft het ook minder inkomsten nodig. Daardoor zouden de heffingen kunnen dalen.

Ten slotte pleiten we voor sociaal-economische correcties. Het kan niet zijn dat één sector de dupe wordt van een algemene hervorming van de vennootschapsbelasting. We pleiten dan ook voor een Vlaamse korting van 30 percent op de afvalwaterheffing tot de eerste 2 pijlers gerealiseerd zijn.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer Heylen, de vertegenwoordigers van het VEV hadden vragen bij de opportuniteit van de milieubijdrage. Bent u het daarmee eens ?

De heer Jan Heylen : In eerste instantie gaat het uiteraard om een probleem dat door de federale overheid is gecreëerd. Indien zij geen oplossing aanreikt, dan kan daaraan worden gedacht. Heel wat andere lidstaten doen dat trouwens ook. Waterzuivering wordt beschouwd als een vorm van dienstprestatie. Daar staat een retributie tegenover. Het is niet meer dan logisch dat ook Vlaanderen die weg bewandelt. De aftrekbaarheid blijft dan behouden.

De voorzitter : Ik dank de sprekers voor hun uiteenzetting. We zullen de algemene bespreking houden in aanwezigheid van minister Gabriels en/of minister Van Mechelen.

Graag willen wij minister Jaak Gabriels horen over de geciteerde 30 miljoen euro en over zijn uitspraken in de pers en minister Dirk Van Mechelen over zijn voorstel – dat niet door de Vlaamse regering werd weerhouden – om de problematiek van de aftrekbaarheid van de milieuheffingen voor te leggen aan het Overlegcomité.

C. VERGADERING OP 24 OKTOBER 2002

C.1. Uiteenzetting door de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting

De minister benadrukt vooreerst dat de behandeling van het wetsontwerp tot wijziging van de vennootschapsregeling inzake inkomstenbelastingen en tot instelling van een systeem van voorafgaande beslissingen in fiscale zaken (*Parl. St. Kamer* 2001-02, nr. 1918/1) in de Kamer van Volksvertegenwoordigers nog moet worden aangevat. Hij herinnert er verder aan in het verleden al op interpellaties en vragen om uitleg van Vlaamse volksvertegenwoordigers te hebben geantwoord dat er nog contacten lopen met federaal minister van Financiën, de heer Didier Reynders, om te kijken in welke mate tijdens de behandeling van dit ontwerp nog bepaalde pijnpunten inzake de schrapping van de fiscale aftrekbaarheid van bepaalde uitgaven kunnen worden weggevlakt. Er zijn hierover dus al besprekingen en uitspraken geweest, maar het is niet duidelijk welk gevolg daaraan zal worden gegeven.

Indien zou blijken het federaal niveau geen wijzigingen meer aanbrengt aan dit wetsontwerp, dan neemt de minister zich voor maatregelen uit te werken voor de sectoren Textiel en Textielverzorging, die het meest zullen te lijden hebben. Met de minister van Leefmilieu, mevrouw Dua, wordt in het bredere kader van de milieufiscaliteit gesproken over bepaalde maatregelen. Zoals eerder gesteld wordt deze besprekingen discreet gehouden om te vermijden dat de druk op het federale niveau zou afnemen.

De minister verbindt zich dus niet tot een resultaat, maar stelt dat hij er alles zal al aan doen om te pogen het tij te keren. De minister ziet een piste die tegemoet komt aan de wensen van de betrokken sectoren en hij kondigt dan ook aan dat met de betrokken sectoren hierover zal worden onderhandeld.

Wat de problematiek van het sokkelwater betreft, die al verschillende malen werd aangekaart door de Vlaamse Volksvertegenwoordigers Erik Matthys en Chris Vandenbroeke, herinnert de minister aan een overleg dat op 8 oktober 2002 in het Stadhuis van Waregem plaatsvond. Daar werden heel concrete afspraken gemaakt over hoe op structure-

le wijze op termijn aan deze problematiek een oplossing kan worden gegeven. Hiertoe zijn een aantal investeringen noodzakelijk. Op dit overleg in Waregem werden ook alle bevoegde Vlaamse diensten samengebracht. In de overgangsfase zal worden gezocht naar een overgangsantwoord voor deze problematiek. Deze overgangsfase mag echter niet te lang duren omdat het gebruik van sokkelwater ook ecologische gevolgen heeft. Het is beter om op termijn gebruik te maken van het distributienetwerk van de watervoorziening om de sectoren van de voedingsindustrie en textielondernemingen te bevoorraden.

De minister concludeert dat hij poogt op federaal niveau een positief antwoord te bekomen. Maar ondertussen wordt binnen de Vlaamse regering op 23 oktober 2002 vooruitgang geboekt.

C.2. Tussenkost van de heer Eddy Schuermans

De heer Eddy Schuermans wenst de minister te confronteren met 2 concrete bemerkingen die voortspruiten uit de gehouden hoorzittingen.

Naar aanleiding van deze problematiek heeft de minister gemeld dat hij een vermindering met 30 miljoen euro van de afvalwaterheffing in het vooruitzicht stelde. Indien dit voorstel wordt gerealiseerd, beantwoordt dit aan een belangrijke bekommernis van de betrokken sectoren. Vraag is dan ook hoe ver het staat met dit voorstel ?

Een tweede bemerking betreft het alternatief dat door de minister-president werd voorgesteld om het systeem van de heffingen te vervangen door een systeem van bijdragen dat dan niet zou gevat worden door het voorliggende federale wetsontwerp. De betrokken sectoren kijken uiteraard uit of dat het alternatief voorgesteld door de minister-president er zou komen indien de federale overheid haar voornemens doorzet.

C.3. Antwoord van minister Jaak Gabriels

De minister herhaalt zijn toelichting. Van zodra duidelijk is wat de federale uitkomst wordt van de hervorming van de vennootschapsbelasting zal de minister het nodige overleg plegen zodat de nadelige gevolgen voor de betrokken sectoren worden opgevangen.

Voor de problematiek van het sokkelwater stelt de minister dat de Vlaamse regering al veel verder staat. Het betreft het ontwerp van subsidiebesluit dat voorziet in de subsidiëring van het aanleggen

en uitbreiden van een alternatief waterleidingnet inclusief hydratanten alsook subsidiëring van zogenaamde effluentleidingen. Het nieuwe gesprek inzake de problematiek van het sokkelwater heeft plaats op 8 november aanstaande om zo vlug mogelijk resultaat te boeken.

De minister herhaalt niet te vroeg in zijn kaarten te willen laten kijken. Indien op een of ander wijze zou blijken dat de Vlaamse overheid een eigen oplossing voor het door het federale niveau gecreëerde probleem in petto zou hebben dan is het zonnklaar dat op het federale niveau de prikkel wegvalt om er nog iets aan te doen.

C.4. Tussenkost van de heer Stefaan Platteau : voorstel om de beslissing over het voorstel van resolutie te verdagen

De heer Stefaan Platteau stelt dat de Commissie kennis heeft kunnen nemen van de toelichtingen door de indieners bij het voorstel van resolutie, van de toelichtingen door de belangenverenigingen die hierin hun problemen en zorgen hebben kunnen aangeven, en van het duidelijke antwoord van minister Jaak Gabriels.

De minister heeft gesteld dat er op het federale niveau nog wordt onderhandeld. De heer Stefaan Platteau noteert verder dat de minister verder stappen onderneemt om de negatieve effecten voor de betrokken sectoren te pogen ondervangen. Als het federaal niet lukt, wordt op Vlaams niveau een piste achter de hand gehouden. De noden van de sectoren werden door de Vlaamse regering onderkend.

De VLD is even bezorgd als de indieners van het voorstel van resolutie over de problemen aangekaart door de getroffen sectoren. Maar men mag de wagen niet voor de paarden spannen. Om te vermijden dat de pogingen om op federaal niveau het tij te keren mislukken stelt de heer Stefaan Platteau in het belang van onze Vlaamse bedrijven voor de verdere bespreking van dit voorstel van resolutie te verdagen.

C.5. Repliek van de heer Eddy Schuermans

De heer Eddy Schuermans meent dan weer dat het nu wel degelijk het goede moment is om dit voorstel van resolutie af te handelen vooraleer het federale niveau een beslissing neemt. Vlaanderen is er niet mee gediend om achter de feiten aan te hollen. Hij is het eens met de stelling dat men zich nog niet moet uitspreken – zoals sommige verantwoor-

delijke ministers in de media hebben gedaan – over eventuele concrete maatregelen die desgevallend moeten worden genomen indien het federale niveau in gebreke blijft. De spreker blijft dan ook bij het voorstel van resolutie waarin een tweeledige benadering is voorzien :

Het Vlaams Parlement vraagt :

1° de Vlaamse regering, op het Overlegcomité van de regionale en federale regeringen van de federale regering te eisen dat ze de fiscale aftrekbaarheid van milieuheffingen handhaaft ;

2° de Vlaamse regering, indien de federale regering hier niet op ingaat, de negatieve effecten voor de bedrijven te compenseren of fiscale alternatieven te zoeken voor de milieuheffingen.

De indieners van het voorstel van resolutie spreken zich in dit verband niet uit welk voorstel de Vlaamse regering dan wel zou moeten overwegen indien we in het tweede scenario terechtkomen.

Daarom pleit de indiener voor de afhandeling van dit voorstel van resolutie.

C.6. Verdere replieken

De heer *Stefaan Platteau* stelt niet tegen het voorstel van resolutie te zijn mits enige amendementen worden aanvaard.

De spreker vreest dat door de aanneming van dit voorstel van resolutie de onderhandelingen die momenteel plaatsvinden zouden kunnen worden doorkruist. De heer *Stefaan Platteau* is ervan overtuigd dat de alternatieven eraan komen.

De heer *Herman De Reuse* meent de minister feitelijk te hebben horen instemmen met de inhoud van het voorliggende voorstel van resolutie : eerst pogen de federale regering te overtuigen om deze voorgenomen maatregel in te trekken. Indien dat niet lukt, moeten er op Vlaams niveau alternatieven worden uitgewerkt. De spreker ziet niet in welke problemen zouden kunnen opduiken door dit voorstel van resolutie te steunen.

Minister *Jaak Gabriels* antwoordt dat door aan te geven dat indien de federale overheid niet terugkomt op haar voornemen om de fiscale aftrekbaarheid van milieuheffingen te schrappen, Vlaanderen hoe dan ook compenserende maatregelen voor de getroffen sectoren zal nemen men de prikkel om te bewegen wegneemt. Uiteraard oefenen niet alleen de Vlaamse regering maar ook de betrokken secto-

ren druk uit. Het probleem moet worden opgelost waar het ontstaan is.

De heer *Herman De Reuse* stelt dat hij reeds eerder in de bespreking heeft aangegeven dat de federale overheid het probleem heeft gecreëerd en het dus ook moet oplossen. Het wordt tijd dat Vlaanderen dergelijke dingen niet meer laat gebeuren. De spreker zegt uiteraard achter de resolutie te staan maar vindt het 2° van het beschikkende gedeelte zou moeten worden geschrapt. De spreker besluit dat Vlaanderen door deze hervorming verlies zal maken en Wallonië zal er door winnen.

De heer *Eddy Schuermans* is het eens met het voorstel om het tweede element van het beschikkende gedeelte te schrappen en dient hiertoe een amendement in (*Parl. St.* VI. Parl. 2001-02, nr. 1155/2).

De heer *Stefaan Platteau* stelt dat een resolutie niet de waarde heeft van een decreet en zegt meer vertrouwen te hebben in de woorden van de minister. Hij vraagt om de door hem hoger ontwikkelde argumentatie een korte schorsing van de zitting.

De heer *Ludo Sannen* is het eens met de stelling dat Vlaanderen zijn onderhandelingspositie verzwakt door al aan te geven wat Vlaanderen zal doen indien de federale overheid niet terugkomt op haar voornemen. Hierover is er in de Commissie zonet overeenstemming gegroeid. De spreker spreekt verder zijn volste vertrouwen uit in de minister die gesteld heeft in het Overlegcomité deze zaak recht te willen trekken. Daarom stelt de heer *Sannen* voor het voorlopig niet tot een stemming te laten komen. Hiertoe is immers geen resolutie nodig.

Na een schorsing stelt de heer *Stefaan Platteau* namens de meerderheidsfracties dat zij van mening zijn dat het aannemen van het voorstel van resolutie de onderhandelingen kan hypothekeren. Daarom stellen zij voor conform artikel 25, 2° van het Reglement de vergadering te sluiten en de beslissing over dit voorstel van resolutie te verdagen.

De heer *Eddy Schuermans* stelt het voorstel van de meerderheidsfracties om de stemming te verdagen niet te begrijpen. Het niet aannemen van het voorstel van resolutie betekent dat men niet bereid is van deze zaak een politiek strijdpunt te maken.

De heer *Eric Van Rompuy* stelt dat het eerste element van het beschikkende gedeelte letterlijk stelt wat de heer *Gabriels* tijdens het begin van de vergadering heeft gesteld. Door het verdagen van de

stemming wordt de minister in elk geval niet gedwongen met dit dossier naar het Overlegcomité te trekken. De aanneming van het voorstel van resolutie zou zijn positie versterken. De stelling van de meerderheid is feitelijk dat men gerust is in de afloop van deze onderhandelingen maar eigenlijk vreest men dat de minister zijn slag niet zal thuis halen en dus neemt men hem in bescherming.

De heer *Stefaan Platteau* antwoordt op vraag van de heer Eric Van Rompuy dat de meerderheidsfracties gerust zijn in de goede afloop van dit dossier.

De heer *Herman De Reuse* concludeert dat de meerderheid schrik heeft van zijn eigen schaduw. Men roept procedure-elementen in om de beslissing te verdagen.

De heer *Marc van den Abeelen*, commissievoorzitter, legt dan ook de commissie het voorstel voor om conform artikel 25, 2° de vergadering te besluiten en de bespreking van dit voorstel van resolutie op een volgende commissievergadering verder te zetten. Het voorstel tot het sluiten van de vergadering wordt met 8 stemmen tegen 6 aangenomen.

D. VOORTZETTING VAN DE BESPREKING OP 18 FEBRUARI 2003

D.1. Toelichting bij amendement nr. 2 door de heer Eddy Schuermans

De heer Eddy Schuermans stelt dat aangezien op 11 december 2002 de hervorming van de vennootschapsbelasting definitief werd goedgekeurd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers, met als gevolg dat de afschaffing van de fiscale aftrekbaarheid van milieuheffingen een onomkeerbaar feit werd, het voorstel van resolutie wordt aangepast aan de gewijzigde omstandigheden. De Vlaamse ministers hebben bewezen niets bereikt te hebben op het Overlegcomité. Eind december maakte de Vlaamse regering bij monde van de minister-president bekend dat er een compensatiemaatregel zou worden uitgewerkt voor de textiel- en wasserijsector voor het nadeel dat deze sectoren lijden.

Dit werd begin januari 2003 bevestigd door minister Van Mechelen en door minister Gabriels. Deze compensatiemaatregel zal worden gefinancierd door het Hermesfonds.

Deze maatregel zou gelden voor 4 jaar. De achterliggende idee is dat de bedrijven uit deze sectoren

dan voldoende tijd zouden hebben om de nodige investeringen te doen, zodat ze de milieuheffingen kunnen beperken. In deze overgangsperiode wordt een degressieve vermindering toegestaan van respectievelijk 100%, 75%, 50% en 25%.

Zijns inziens is dit een onmogelijke opdracht voor deze bedrijven. Uit de hoorzittingen is immers gebleken dat deze sectoren reeds alle mogelijke inspanningen hebben geleverd. Volgens Febeltex zijn de Vlaamse textielbedrijven reeds de meest milieuvriendelijke van Europa en laat de stand van de techniek niet toe om nog beter te presteren. Sommige bedrijven mogen zelf hun eigen water niet zuiveren, omdat ze daar geen vergunning voor krijgen. Dit zorgt voor interne concurrentievervalsing. Volgens het Federatie Belgische Textielverzorging kunnen KMO's zich de kosten van een waterzuiveringsinstallatie zelf niet veroorloven. Ook in de textielverzorgingssector kan onmogelijk meer geïnvesteerd worden om nog milieuvriendelijker te reinigen. Uiteindelijk zal het gebruik van grondwater altijd een noodzaak blijven. Geen enkele investering zal dit kunnen verhinderen.

Vandaar dat een amendement nr. 2 van de heren Eddy Schuermans en Jan Loones (*Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 1115/3*) werd ingediend en amendement nr. 1 van de heer Eddy Schuermans (*Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 1115/2*) gezien de evolutie in het dossier werd ingetrokken.

Vandaar de eerste gedachtestreep in amendement nr. 2 :

"– *vraagt de Vlaamse regering :*

1° om de in het vooruitzicht gestelde compensatiemaatregel in werking te laten treden voor onbepaalde duur, tot gebleken is dat de getroffen bedrijven en sectoren zich effectief hebben kunnen aanpassen aan de nieuwe situatie ;"

Tot slot zou de heer Eddy Schuermans de compensatiemaatregel willen openstellen voor alle bedrijven en sectoren die kunnen aantonen dat ze te zwaar te lijden hebben onder de aanpassing van de hervorming van de vennootschapsbelasting. Een voorbeeld is de voedingsindustrie (FEVIA berekende dat de meerkost tot 50 % kan belopen wat betekent dat voor deze sector de hervorming van de vennootschapsbelasting globaal negatief uitvalt). Een ander voorbeeld is de Federatie van Bedrijven voor Milieubeheer (FEBEM) De omzet van deze sector bedraagt circa 1 miljard euro, telt 9.000 werknemers en is goed voor 50 miljoen euro

aan milieuheffingen. Deze federatie heeft berekend dat de kosten voor afvalverwerking door de hervorming met 25 tot 60% zullen stijgen. Aangezien de intercommunale stortuitbaters geen BTW en geen vennootschapsbelasting betalen, zullen de privé-bedrijven uit de markt worden geprijsd. Deze bijkomende kosten (geraamd op 15 à 18 miljoen euro) zullen de particuliere milieubedrijven immers afwentelen op hun klanten, met als gevolg dat ook vele gemeenten met sterk verhoogde milieukosten zullen worden geconfronteerd.

Vandaar de tweede gedachtestreep in amendement nr. 2 :

"– *vraagt de Vlaamse regering :*

2° om alle bedrijven en sectoren die kunnen aantonen dat de afschaffing van de fiscale aftrekbaarheid van de milieuheffingen een negatieve invloed heeft op hun bedrijfsresultaten, in aanmerking te laten komen voor de compensatiemaatregel. "

D.2. Debat

De heer *Stefaan Platteau* herinnert eraan dat de Vlaamse regering toezeggingen heeft gedaan aan twee sectoren die door de hervorming van de vennootschapsbelasting bijzonder getroffen worden. De vraag is dan ook wat de supplementaire kost is van het voorstel van de heer Eddy Schuermans zoals vervat in amendement nr. 2.

De compensatie voor de maatregel voorgesteld door de Vlaamse regering werden gevonden in het Hermesfonds. Het uitbreiden van de voorgestelde maatregel zowel in de tijd als in zijn toepassingsgebied kan niet vermoedelijk eindeloos gebeuren.

De heer *Eddy Schuermans* meent dat uit het antwoord van de heer *Stefaan Platteau* impliciet kan worden afgeleid dat hij erkent dat het probleem breder is dan de twee door de Vlaamse regering geselecteerde sectoren. Er is geen enkele reden waarom men deze maatregel voor de ene sector wel zou doorvoeren en voor de andere niet. Het is nu aan de Vlaamse regering om de globale oefening voor alle sectoren te maken. Om reden van billijkheid dient ook de vraag gesteld of de sectoren die niet kunnen genieten van de in het vooruitzicht gestelde maatregel bij het Arbitragehof hun gelijk niet zullen halen.

De heer Eddy Schuermans pleit voor een neutrale regelgeving.

De heer *Stefaan Platteau* repliceert dat de heer Eddy Schuermans natuurlijk voor een deel gelijk heeft. Alleen poogt men het dossier als maar verder te laten uitdeinen. Tijdens de hoorzittingen werd aangetoond dat sommige sectoren (inzonderheid de tectielsector en de wasserijen) ernstig na-deel ondervonden. Hierop werd door de Vlaamse regering een compensatiemaatregel uitgewerkt voor beide sectoren. Nu wil men dit uitbreiden tot alle sectoren. Uiteindelijk zijn er grenzen aan wat de Vlaamse overheid kan doen ter compensatie van een maatregel die door de federale overheid werd uitgewerkt.

De heer *Herman De Reuse* vraagt zich af wat de verlaging van de vennootschapsbelasting voor de vennootschappen nu inhoudt vermits tegelijkertijd de belastbare basis wordt uitgebreid en het geheel budgettair neutraal moet zijn. Sommigen (vooral collega's uit de VLD-fractie) hebben gesteld dat deze hervorming noodzakelijk was voor het imago van ons land in het buitenland. De daling van de percentages zorgt voor een psychologisch effect.

Maar wat winnen de vennootschappen hier fiscaal aan ?

Tengevolge hiervan is de Vlaamse regering benaderd door bepaalde sectoren die een compensatie vroegen. Wellicht hebben die sectoren die het best lobbyen een compensatiemaatregel kunnen afdwingen. Ook andere sectoren zijn zwaar getroffen door deze maatregel. De Vlaamse regering heeft er zich overigens in deze commissie toe verbonden om een compensatie uit te werken. De Vlaamse regering heeft pro forma weerwerk geboden tegen de voornemens van de federale regering. Het is maar ook billijk en redelijk dat de Vlaamse regering haar belofte nakomt en compenseert waar nodig.

De Vlaams Blok-fractie zal het voorstel van resolutie van de heer Eddy Schuermans en Jan Loones volmondig steunen.

De heer *Marc van den Abeelen* leest in het eerste gedachtestreepje van het amendement nr. 2 dat de compensatiemaatregel voor onbepaalde duur inwerking moet treden. Hoe valt dit te rijmen met de degressiviteit van de beoogde compensatiemaatregel ?

De heer *Eddy Schuermans* antwoordt dat het hem om het principe van wat nodig is op het terrein is en niet om de modaliteiten.

De heer *Marc van den Abeelen* wijst er ook op dat in het kader van het Vesoc-overleg de sociale part-

ners het dossier van de milieuheffingen terug op de agenda hebben geplaatst. Omdat blijkt dat niet alleen de sectoren van de wasserijen en de textiel zwaar getroffen zijn, maar ook de sectoren van de voeding en het milieu. De sectoren textiel en wasserijen hebben echter wel de moeite gedaan om in het kader van de behandeling van dit voorstel van resolutie hoorzittingen bij te wonen.

De heer *Eddy Schuermans* erkent dat de indieners van dit voorstel van resolutie de sectoren voeding en milieu niet hebben uitgenodigd op de hoorzittingen maar meent dat het verstandig zou zijn om ze nu nog voor hoorzittingen uit te nodigen en de stemming over deze resolutie uit te stellen.

De heer *Bruno Tobback* vindt dat de discussie een vreemde wending neemt. De gehele discussie die voorligt is een afgeleide van het federale ontwerp dat de vennootschapsfiscaliteit wijzigt.

Deze discussie wordt op het Vlaamse niveau snel herleid tot een discussie over milieufiscaliteit.

De spreker betreurt dat het voorstel van resolutie ter bespreking werd toegewezen aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting en niet aan de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening. In de laatst genoemde commissie wordt gewacht op de indiening door minister Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, van de discussienota betreffende de volledige problematiek van de financiering van de leefmilieusector. Wat veel breder is dan wat hier ter bespreking voorligt.

De spreker ontkent niet dat het een reëel probleem betreft. Maar men kan niet debatteren in deze commissie over de gevolgen voor bepaalde sectoren van de hervorming van de vennootschapsbelasting en maatregelen voorstellen die de financiering van de leefmilieusector in gevaar brengen. Het kan niet zijn dat de compensatiemaatregel er toe leidt dat de Vlaamse gezinnen meer gaan betalen voor het Leefmilieu (zoals de Aquafinfactuur) om de bedrijven een compensatie te gunnen.

De conclusie is dan ook dat het een federale hervorming is die federaal moet worden opgelost.

De heer *Eddy Schuermans* stelt dat iedereen het daar mee eens is maar dat de Vlaamse regering een compenserende maatregel heeft uitgewerkt omdat ze de slag in het overlegcomité heeft verloren.

Het uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement heeft beslist het voorstel van resolutie aan deze

commissie toe te wijzen wat gezien de oorspronkelijke inhoud van het voorstel van resolutie verdedigbaar is. De spreker verzet zich wel niet om dit dossier in verenigde commissies af te werken.

Belangrijk is dat de Vlaamse regering erkent dat Vlaamse bedrijven worden getroffen door een federale maatregel en er een compensatiemaatregel heeft uitgewerkt. De heer *Eddy Schuermans* heeft daar twee opmerkingen bij geformuleerd :

- het tijds kader van 4 jaar is niet gepast ;
- de compensatiemaatregel moet sector neutraal zijn.

De heer *Bruno Tobback* vindt dat het geen zin heeft de discussie over de hervorming van de vennootschapsbelasting over te doen.

De heer *Eddy Schuermans* stelt dat de Vlaamse regering erkent dat de hervorming van de vennootschapsbelasting nefaste neveneffecten heeft. De CD&V-fractie steunt het idee van de compensatieregeling maar zegt alleen dat de door de Vlaamse regering uitgewerkte compensatieregeling alle bedrijfssectoren op dezelfde wijze zou moeten behandelen. Daar kan de meerderheid toch moeilijk tegen zijn.

De heer *Eric Van Rompuy* is van oordeel dat het debat wel degelijk in de juiste commissie van het Vlaams Parlement wordt gevoerd. Het gaat om Vlaamse milieuheffingen die niet langer aftrekbaar zijn. De Vlaamse regering heeft na een heleboel beloften en getouwtrek een compensatieregeling uitgewerkt die nu wordt gecontesteerd door de heer Robert Voorhamme die zich uitspreekt tegen de fiscale component van het VESOC-overleg.

De heer *Marc van den Abeelen* stelt vast de Vlaamse regering niet werd gevolgd in het Overlegcomité. Hij is verder van mening dat het debat wel degelijk in deze commissie kon worden gevoerd omdat het gaat om Vlaamse fiscaliteit die jammer genoeg door de federale overheid wordt uitgesloten van de aftrekbare uitgaven. Er is overwogen om de milieuheffingen om te zetten in bijdragen. Ook dat is niet gebeurd. Misschien moet het dossier in het kader van de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening worden hernomen. In elk geval is het dossier opnieuw op de agenda door het voorstel van de Vlaamse partners geformuleerd in het kader van het VESOC-overleg.

De heer *Bruno Tobbac* is niet tegen het debat an sich. De federale overheid heeft de vennootschapswetgeving gewijzigd en de aftrekbaarheid van de milieuheffingen geschrapt. Over de milieuheffingen an sich heeft de federale overheid terecht verder geen uitspraken gedaan.

De discussie verglijdt hier steeds meer naar een discussie over de milieufiscaliteit. Gezien de problematiek van de onder druk komende milieufinanciering is elke verlaging van bestaande milieuheffingen een bijkomend probleem. Dit moet in zijn leefmilieucontext worden bediscussieerd. Van bij de invoering van de milieufiscaliteit heeft de Vlaamse overheid de opbrengsten ervan niet aan de algemene middelen toegewezen maar specifiek aan de milieusector. Sinds een heel tijd worden al deze opbrengsten in het MINA-fonds gestort. Het verlagen van de inkomsten van het MINA-fonds brengt de financiering van onder meer de Aquafin-factuur in het gevaar.

De heer *Roland Van Goethem* stelt eigenaardige dingen te horen. De heer Bruno Tobbac waarschuwt voor minderontvangsten voor het Mina-fonds. De spreker dacht te weten – hierin ondersteund door recente uitspraken van minister Gabriels – dat de milieuheffingen sturend en uitdovend (door een gedragswijziging) moeten zijn.

De heer *Bruno Tobbac* antwoordt dat de gedragswijziging ook minderuitgaven zal meebrengen. Hij vraagt deze discussie toch in de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening te houden.

De heer *Lucien Suykens* stelt vast dat de Vlaamse regering is ingegaan op het tweede luik van het oorspronkelijke voorstel van resolutie. Met de bedoeling dat de sectoren inspanningen doen om zich aan te passen wat ook de bedoeling is van onze milieuheffingen. Milieuheffingen zijn er uiteraard niet alleen om de kas te spekken. De compensatieregeling is uitdovend. Het eerste jaar bedraagt de compensatie voor de sectoren textiel en wasserijen 100 %. Volgend jaar kan deze zaak herbekeken worden.

De heer *Eddy Schuermans* verklaart zich bereid om het eerste gedachtestreepje van het amendement nr. 2 te laten vallen en volgend jaar te evalueren hoe het dossier evolueert. Blijft natuurlijk de vraag van de neutraliteit tussen de sectoren.

De heer *Stefaan Platteau* zegt dat de suggestie van de heer Eddy Schuermans een nieuwe situatie creëert waarover kort meerderheidsoverleg nodig

is. Tevens toont hij begrip voor de stelling van de heer Bruno Tobbac dat de discussie een wending neemt die de bevoegdheden van de Commissie overschrijdt. Hij vraagt dan ook een korte schorsing voor overleg.

De heer *Marc van den Abeelen* stelt dat wat ook het lot mag wezen van dit voorstel van resolutie iedere fractie zijn positie zal kunnen blijven verdedigen vermits de Vlaamse regering eerlang haar ontwerp terzake zal indienen.

De heer *Bruno Tobbac* is eveneens van mening dat het voorstel van resolutie momenteel niet nodig is vermits de Vlaamse regering een 100 % compensatie tijdens het eerste jaar voorziet. Laat ons de zaak na een jaar evolueren en blijven opvolgen. Men mag tevens niet vergeten dat deze maatregel ook budgettair moet vertaald worden en het financiële evenwicht van de Vlaamse overheid niet in het gedrang mag brengen. Volgens deze spreker is het ook niet evident dat een bedrijf kan bewijzen dat het schade lijdt. Je moet dit ook sector per sector bekijken.

De heer *Eddy Schuermans* meent dat deze argumentatie precies pleit voor een sectorneutraliteit. Het moet slaan op aantoonbare schade. De meerderheid antwoordt nog altijd niet op de vraag hoe men de keuze van de twee uitverkoren sectoren motiveert.

Ook de heer *Erik Matthijs* meent dat alle sectoren op dezelfde manier moeten worden behandeld.

De heer *Marc van den Abeelen* stelt voor dat hij namens de Commissie de parlamentsvoorzitter zou verzoeken aan het uitgebreid bureau voor te stellen dat het ontwerp van decreet dat de compensatieregeling zal doorvoeren in de Verenigde Commissies voor Algemeen beleid, Financiën en Begroting en voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening te behandelen.

De heer *Eddy Schuermans* stelt voor om vooraleer tot stemming over te gaan nog een hoorzitting te houden met de sectoren FEVIA (Voeding) en FEBEM (Milieubeheer).

Dit verzoek wordt met 8 stemmen tegen zeven verworpen.

D.3. Stemming

Amendement nr. 1 werd reeds ingetrokken.

Het amendement nr. 2 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 7.

Het voorstel van resolutie van de heren Eddy Schuermans en Jan Loones betreffende het fiscale statuut van milieuheffingen (*Parl. St.* VI. Parl. 2001-02, nr. 1155/1) wordt verworpen met 8 stemmen tegen 7.

De verslaggever,

De voorzitter

Stefaan

Marc

PLATTEAU

VAN DEN ABELEN
